

Kresťanský časopis

manná

Marec 2012 | Číslo 8

Sloboda

Milí čitatelia,

verím, že ste už pri prvom pohľade na motýľa na prednej strane pochopili aké poslanstvo prináša nové vydanie nášho časopisu. V tomto čísle sa zaoberáme myšlienkou o slobode. Od pradávna, človek chce byť slobodný, sníva a túži po slobode, bojuje o slobodu. Je tomu tak, pretože Boh stvoril človeka k životu slobody. Hneď v rajskej záhrade Boh postavil človeka do života slobody a daroval mu aj slobodu voľby o tom, či Boha bude poslúchať, alebo nie. Prarodičia si zvolili poslúchať hlas toho Zlého a ako následok tomu človek stratil skutočnú slobodu. Človek sa stal otrokom toho, koho poslúchal. Je tomu dodnes tak. Keď poslúchame na hlas nepriateľa našich duší, stávame sa jeho zajatí.

Vo svete, v ktorom žijeme, je ľahko byť ovládaný, zviazaný, porobený, ztročený a uväznený diablom, a to pre veci, vplyvy, zvyky a „duchov, ktorí vládnu v povetrí“. Každý krok ďalej od Boha a každý skutok neposlušnosti voči Bohu a Jeho slovu, v skutku prináša ľuďom nové a nové putá diabla. S každým novým putom človek stráca svoju slobodu a stáva sa viac a viac ztročený tým zlým a jeho mocou. Výsledky takého života vidíme všade vôkol nás v životoch ľudí, ktorí sú zviazaní hriechom, rôznymi druhmi chorôb, ztročení zlozvykmi, klamom, nenávisťou, závišťou, hriešnou vášňou, pornografiou, alkoholom, nikotínom, drogami, strachom, starosťami a rôznymi inými neduchmi.

Vskutku, človek túžiac po slobode /žiť tak ako sa mu chce a ako si sám volí/ a žijúc tak, vlastne stráca svoju slobodu a stáva sa otrokom / tým, že musí robiť to, čo by nechcel/. Tak, skutočná sloboda nie je v tom, že si môžeš dovoliť robiť čo len chceš, ale v tom, že nemusíš robiť to, čo nechceš.

Som nesmierne rád, že spolu s autormi textov, poznám Vysloboditeľa Pána Ježiša Krista. On aj dnes pozýva každého k životu slobody. On je cesta, pravda i život. A písmo hovorí, že: „Poznáte pravdu, a pravda vás vyslobodí... a teda jestli vás Syn vyslobodí, budete skutočne slobodní.“ Keď poznáme, že Ježiš Kristus je Boží Syn, Spasiteľ a Vysloboditeľ, keď prijmeme Jeho slovo – pravdu o tom, kto sme my a kto je On, dáva sa nám poznať osobne, prichádza k nám s vyslobodením a zjavuje nám nadherný život slobody.

Verím, že texty, svedectvá a citované Božie slovo na nasledovných stranách prinesú aj do vášho srdca vieru, ktorou môžete poznať Vysloboditeľa, prijať vyslobodenie a žiť život slobody.

Vitajte v nádhernom živote slobody.

Redaktor
Vladimir Červenji

Pilát sa pýtal Ježiša, „Čo je pravda?“ (Ján 18:38)
Človek pokračuje v hľadaní odpovede na túto dôležitú otázku oprávnene.

„A poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí“ (Ján 8:32).
Každý chce byť nejakým spôsobom slobodný, takže človek pokračuje hľadať pravdu.

Kresťanský časopis „Manna“ je dostupný zdarma, financuje sa dobrovoľnými príspevkami.

Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt Manna.

Vychádza každé tri mesiace a to v marci, júni, septembri a decembri.

Adresa redakcie: Manna, Radnička 23, 21472 Kulpín, Srbsko. E-mail: manna@neobee.net

Bankový účet: 160-930303-51 Banca Intesa a.d.

Zodpovedný redaktor: Vladimir Červenji | Technický redaktor: Vladislav Širka

Jazyková korektúra a preklad textov zo srbčiny: Anna Pintír | Vizualna koncepcia: Branislav Širka, Viliam Valentini

Členovia redakcie: Vladimir Červenji, Vladislav Širka, Anna Pintír, Branislav Širka, Pavel Mámojka,

Dan Tomášik, Zuzana Kačanski, David Mámojka, Robert Mámojka, Anna Struhárová, Jana Zorjanová.

Distribúcia: Daniel Pintír, mobil: 064/348-72-49, e-mail: daniel@neobee.net

Prešlo jazykovou korektúrou. Príprava a tlač: Širkaprint-Padina. Marec 2012.

www.manna.org.rs

BOH, ktorému slúžiš ŤA VYSLOBODÍ

Sloboda nemá cenu. Nie, sloboda má cenu, ktorú je človek hotový zaplatiť, bez ohľadu na jej výšku. Často človek urobí veci, ktoré sú mimo zákona a pre ne musí zaplatiť pokutu, aby potvrdil pravdu. Nie je to až príliš ťažké, pokiaľ ide iba o peňažnú pokutu. Je niečo viac ako stratiť hmotné hodnoty príčinou prehrešenia sa proti zákonu, a to keď človek musí za svoje nesprávne postupy stratiť svoju slobodu. Niektorí povedia, že človek ani nemá slobodu a je vlastne otrokom svojho osudu, a z toho dôvodu ani nemôže utrátiť niečo, čo ani nemá.

Biblia však hovorí o ľudskej možnosti výberu medzi dobrým a zlým, požehnaním a prekliatstvom, životom a smrťou. Zdá sa, že vždy koluje otázka medzi ľuďmi či jestvuje vôbec sloboda, alebo je to iba presvedčenie o niečom božskom, čo je akoby obyčajnému človekovi vždy o jeden krok pred ním. Je to niečo ľahko vysvetliteľné, ale omnoho ťažšie sa to zažíva. A nakoniec, keď sa zhodneme, že áno, sloboda jestvuje, ale je nedosiahnuteľná pre nás, znovu a znovu nás to pobáda, že možno aj môžeme žiť život v slobode.

Daniel, symbol slobodného muža v zajatí

Keď sa pozrieme do knihy proroka Daniela, môžeme zistiť, že tento mladý muž Boží bol otrokom, ktorý v Babylonskom kráľovstve zažíval slobodu v každodennom živote a na každom kroku.

Daniel bol mládenec, na ktorom nebolo žiadnej vady, bol pekného výzoru, dôvtipný v každej múdrosti, vyznajúci sa vo vede a rozumejúci umeniu, a v ktorom bola sila stáť v paláci kráľovom.

Popri tom, babylonský kráľ ponúkol Danielovi výborné babylonské jedlá, aby udržal jeho fyzické, mentálne a morálne schopnosti na vysokej úrovni, alebo aby ich zosilnil. Daniel to nepovažoval za prednosť, ale za počiatok strácania svojej slobody a preto ich odmietol, čo sa neskôr ukázalo ako správny výber. Onedlho ho Boh použil na taký spôsob, že vyložil kráľovi sen, ktorý nemohli vyložiť mudráci a hviezdári, ktorí sa živili stravou babylonského kráľa. Neskôr, babylonský kráľ znovu sníval sen, ktorému nerozumel a znovu Boh používa tohto Daniela, aby mu ho vyložil. Po

čase, keď nastúpil nasledovný kráľ, aby kraloval nad Babylonom, Boh sa obracia k nemu so svojou rukou a píše na stenu záhadnú vetu: Mene, mene; tekel ufarsin. Kráľ tomu nerozumie a nerozumejú ani jeho mudráci a hviezdári, ktorí za celý ten čas sa stravovali niečim, čo Daniel už dávno odmietol a považoval to za niečo, čo môže iba naškodiť jeho slobode. Daniel vysvetlil, že je koniec tomu kráľovstvu a čoskoro prichádza nové obdobie pre kráľovstvo, ktoré bude rozdelené a jeho sloboda ani v tom rozdelení nebude ohrozená.

Dni sa míňali, menili sa i kráľovia babylonskí. Teraz je na vlasti kráľ menom Dárius. Človek, ktorý mal stratégiu ako vládnuť bez toho, aby sa mu udiala škoda v kráľovstve. Takže ustanovil nad kráľovstvom stodvadsať satrapov, aby boli v celom kráľovstve. A nad nimi postavil tri kniežatá, z ktorých jedným bol Daniel. Reálne, Daniel sa stal človekom, ktorý mal moc. Zdá sa, že čím viac má

človek moci, tým viac má aj slobody. Daniel mal slobodu aj bez toho, aby mu kráľ zveril vysoké postavenie v kráľovstve.

Príčinou Danielovho nápredku v službe a v múdrosti, ktorou prevyšoval ostatných, a pravdaže ľudskej sebeckosti a žiarlivosti, zhodli sa ostatní satrapovia a kniežatá nájsť príčinu proti Danielovi. Cieľom bolo zobrať mu to, čo oni nemali, a to je sloboda.

Keď kráľ na ich nahováranie doniesol rozkaz, ktorým zakazuje prosiť si akúkoľvek vec od niekoho iného okrem kráľa za tridsať dní, mysliac si, že konečne Daniela zlomia a vezmú mu jeho slobodu, Daniela to nezmenilo. On pochopil od koho pochádza jeho sloboda. Keď sa dozvedel, že bol napísaný taký rozkaz, odišiel hore do svojho domu a okná mu boli otvorené hore na jeho izbe proti Jeruzalemu, a trikrát za deň klakol na svoje kolená a modlil sa a chváliac ďakoval pred svojim Bohom, pretože to tak robieval i predtým.

Kráľovi mudráci a satrapovia nepochopili, že Daniel neodchádza iba na to, aby prosil Boha o niečo, ale vlastne jeho modlitba bola ďakovanie a uctievanie živého Boha, pretože bol úplne slobodný.

Jeho sloboda od akéhokolvek strachu alebo pochybnosti voči Bohu, ktorému slúžil bola taká silná, že ho nič nemohlo v tom vyrušiť. Sú tu dve veci, ktoré si potrebujeme všimnúť. Prvá je tá, že Daniel nepochyboval o Bohu a úplne sa spoľahol na Neho. Preto ho nič nezastavilo v tom, aby zotrval vo svojom každodennom služení Bohu. A druhá je tá, že Daniel slúžil Bohu. On nebol iba človek, ktorý mal v povedomí, že verí v nadprirodzenú moc Božiu, ktorá ho vyslobodí z každej veci, ale on slúžil takému Bohu.

To je náš Boh.

Mohli by sme Danielov život definovať nasledovne: Veril a slúžil správne Bohu. Možeš veriť mnohým veciam, že ťa vyslobodia, ale príčina, prečo ťa nikto okrem živého Boha nevyslobodí je jednoduchá. Biblia hovorí, že všetky veci, čo sa vidia sú dočasné. Možno, že tvoja nádej, na ktorú sa opieraš, je viditeľná a preto sa zdá byť i pevná, že ťa vyslobodí, ale už zajtra zanikne a budeš z nej iba rozčarovaný. Nie je nič tak pevné a dôveryhodné ako opravdivý Boh. Sú mnohé veci, ktorým ľudia pridávajú božskú česť. Niektorým ľuďom je vlastné brucho alebo peniaze, alebo tomu podobné, bohom. To nie je boh, ktorý ti dá slobodu. Ani to nie je boh, ktorému by si mal slúžiť.

Konečne prišla na skúšku aj Danielova sloboda. Daniel musel byť hodený do jamy s levami, pretože sa nepridržiaval kráľovho rozkazu. Ale potvrdenie jeho viery, že sa bude držať pevne svojho Boha, v ktorom bola skrytá jeho sloboda, prišla od človeka, od ktorého vôbec neočakával. Bol to vlastne ten istý kráľ, ktorý vydal ten rozkaz. Kráľ mu dal svedectvo, že urobil správny výber. Predtým, ako bol hodený do jamy, kráľ mu vyznal: „Tvoj Boh, ktorému slúžiš neprestajne, ten ťa vyslobodí.“ Od tej chvíle, verím, že pre Daniela už nebola otázka v srdci či utráca slobodu, alebo ju iba ochraňuje, ale jeho preskúmanie hlboko v srdci bolo či som vždy slúžil pravému Bohu? Samozrejme, že pre Boha levy poslúžili iba na to, aby dokázal Danielovi, že koná správne a že ak sa bude vždy držať Boha, jeho sloboda nikdy nebude ohrozená žiadnym rozkazom alebo človekom.

Položme Boha na miesto nášho zdroja slobody. Potom už nebude strach v nás, keď máme niekomu posvedčiť o Ježišovi, o Jeho milosti alebo o Jeho slove. Ved' ľudia aj tak vedia, že slúžiš Bohu a preto nemaj strach, že ak budeš slúžiť aj verejne, že stratíš slobodu. Tvoja sloboda je v tvojom Bohu, ktorému slúžiš.

V. Širka

Rimanom 8:1-11 Nieto teda teraz už odsúdenia tých, čo sú v Kristovi Ježišovi (a nechodia podľa tela, ale podľa ducha). Zákon životodarného Ducha v Kristovi Ježišovi oslobodil ťa totiž od zákona hriechu a smrti. Lebo čo nebolo možné zákonu, nakoľko bol slabý pre telo, (to vykonal) Boh, keď v podobe hriešneho tela a pre hriech poslal svojho Syna a hriech v tele odsúdil, aby sa právna požiadavka zákona uplatnila v nás, ktorí nechodíme podľa tela, ale podľa Ducha. Lebo tí, čo žijú podľa tela, zmyšľajú telesne, ale tí, čo žijú podľa Ducha, zmyšľajú duchovne. A telesne zmyšľať je smrť, ale duchovne zmyšľať je život a pokoj! Pretože telesné zmyšľanie je nepriateľstvo voči Bohu, lebo sa nepoddáva, a ani sa nemôže poddať zákonu Božiemu. Tí teda, čo sú v tele, nemôžu sa páčiť Bohu. Vy však nie ste v tele, ale v Duchu, ak Duch Boží prebýva vo vás. Ale ak niekto nemá Ducha Kristovho, nie je Jeho. Ak je Kristus vo vás, tak je telo mŕtve pre hriech, ale duch je živý pre spravodlivosť. A ak prebýva vo vás Duch Toho, ktorý Ježiša vzkriesil z mŕtvych, tak Ten, ktorý Krista Ježiša vzkriesil z mŕtvych, aj vaše smrteľné telá oživí svojím Duchom, prebývajúcim vo vás.

ZÁKON SLOBODY

Rimanom 8:2 „Lebo zákon Ducha života v Kristu Ježišovi ma oslobodil od zákona hriechu a smrti.“

Na svete žijú okolo sedem miliárd ľudí a všetci sú podrobení zákonu. Každá vlasť má svoj zákon. Niektorý zákon zakazuje určité veci, ktoré zákon inej vlasti povoľuje. Je to ukazovateľom, že zákony sú formované tak, ako sa to páči niektorým ľuďom. Prečo ľudia vlastne navrhujú zákony?

Človek túži byť slobodný, a na to, aby sa tak aj cítil v danom priestore, v ktorom nažíva, vytvára rôzne zákony, ktoré by mu mali zabezpečiť ochranu a zaručiť slobodu. Stáva sa, avšak, že práve tie zákony, ktoré si ľudia vytvoria pre svoj vlastný prospech, ich obmedzia a pre prestúpenia stanovujú tresty. Niekedy majú ľudia pocit bezpečnosti, ktorý im zaručujú tieto zákony, a na druhej strane ich tie isté zákony aj odsúdia. To iba ukazuje na to, že v oboch prípadoch je človek podrobený zákonom a tiež, že je jeho sloboda obmedzená zákonmi. Zákon drží ľudí pod kontrolou svojimi obmedzeniami a súdmi. Najvyššia forma trestného zákona je trest smrti. Môžeme si všimnúť, že každý zákon trpí nedostatkom lásky, milosrdenstva, zľutovania, odpustenia. Svetský zákon toto nepozná.

Boh tiež dal zákon cez Mojžiša národu izraelskému. Ten zákon im zaručoval istotu života a

pokoja, a v prípade prestúpení stanovil trest a smrť. Zákon ich usmerňoval na dodržiavanie Božích predpisov, aby žili, a aby im bolo dobre a tiež boli súdení, alebo aj museli zomrieť, ak tieto predpisy zamietli. Zákon ich učil čo je hriech a čo nesmú robiť: nezabiješ, neukradneš, nezosmilníš... a takisto čo majú robiť. Človek s hriechnou prirodzenosťou mal vždy problém s tým, čo nesmie. Nebol však takto stvorený! Mal slobodu a na výber rôzne stromy v záhrade Eden, z ktorých smel jesť ovocie, ale on túžil a siahol práve po tom zakázanom – po tom, z ktorého im Hospodin zakázal jesť. Akoby nebol spokojný s tými všetkými stromami, človek siahol na ten zakázaný. Z toho dôvodu sa v tejto hriechnej prirodzenosti nachádza aj dnešný človek. Telo vždy chcelo to, čo bolo zákonom zakázané a preto tak často človek hrešil proti Božím zákonom, ktoré súdili a z ktorých sa človek nemohol vyslobodiť. Pavel hovorí: „Ja biedny človek! Kto ma vytrhne z tela tejto smrti?“ Ale potom hovorí: „Ďakujem Bohu skrze Ježiša Krista...“ (Rim. 7:24)

Ježiš Kristus priniesol dar slobody, zákon slobody ľuďom ztročeným hriechom, ktorí boli podrobení zákonu a odsúdení zákonom na smrť.

Ako to urobil? Či zmenil alebo zrušil zákon? Nie! Naopak, prišiel a naplnil ho. Zákon je aj naďalej platný, ale nemá moc na to, aby odsúdil slobodné Božie deti.

Pán Ježiš povedal: „Keď vás Syn vyslobodí, budete skutočne slobodní“ (Ján 8:36). Ako ich vyslobodil? Ako je možné, že už zákon prestal byť platný a že už nepodliehajú zákonu? On zmenil ich hriechnú prirodzenosť dajúc im zákon slobody, zákon Ducha života. Mojžišov zákon pôsobil zvonku dovnútra, ale skrze telo nedokázal zdokonaľiť človeka a zmeniť jeho prirodzenosť, zatiaľ čo zákon Ducha pôsobí znútra navonok. Jeremiáš 31:33-34: „Dám svoj zákon do ich vnútornosti a budú ma poznať...“

Teraz Boh mení srdce, obnovuje Ducha, dáva známosť a vyslobodzuje človeka, lebo hovorí: „Odpustím ich nepravosť a na ich hriech viacej nespomeniem.“ Boh nás vyslobodil z hriechu a smrti tak, že nás odpustil naše hriechy v Kristovi. Otázka znie: Ako? Zobral náš hriech na seba, odsúdil ho na svojom tele, položil sám seba ako obeť zmierenia a krvou svojej obeti pokropil naše srdcia, a tak nás očistil od prestúpení a vyslobodil z hriechu. Teraz vložil do nás iný zákon, zákon Ducha života. Mojžišov zákon bol dobrý pre Izrael, lebo ich viedol

ku Kristovi – k dokonalému zákonu slobody. Dnes tí, ktorí uverili alebo ešte uveria zomrúc zákonu tela a hriechu, vchádzajú do zákona slobody Ježiša Krista. Tento zákon nie je vo svojej podstate zákon, ktorý by zotročoval, ale naopak, dáva slobodu Ducha. Tento zákon sa prejavuje vo viere, láske, milosrdenstve, v povďačnosti a oddaní sa Bohu, pri čom neobmedzuje človeka, ani mu nevpíja strach z odsúdenia. Každému dáva slobodu rásť v láske a oddanosti Tomu, ktorý ho vyslobodil. Boli sme odsúdení a uväznení zákonom pre hriech, ktorý prebýval v nás, boli sme priestupníci zákona a nepriatelia Boží. Nikto nedokázal zákon naplniť a ospravedlniť sa z hriechu. Ježiš Kristus to urobil namiesto nás všetkých, spravodlivých a nespravodlivých. Odsúdený bol ako hriešnik (hoci hriešnikom nebol) pretože všetok náš hriech a neprávosť položená bola na Neho. Považovaný bol

za priestupníka kvôli nám a preto Ho odsúdili na trest smrti. Hoci nebol priestupník, zomrel ako jeden z nich, a teraz už zákon neplatí pre tých, pre ktorých On zomrel a ktorí spolu s Ním zomreli skrze krst v smrt' (Rimanom 6:3-4).

Pavel hovorí: Zákon panuje nad človekom dokiaľ žije (Rim 7:1). Ale teraz sme odprostení zákona zomrúc tomu, kým sme boli držaní (Rimanom 7:6). Držaní sme boli hriechom, lebo hriech panoval nad nami, a teraz sme vstali s Kristom z mŕtvych a chodíme v novote života, čiže v slobode Ducha. Rimanom 6:6: „Vediac to, že náš starý človek je spolu ukrižovaný, aby bolo zmarené telo hriechu, čo do svojej pôsobnosti, aby sme viacej neslúžili v hriechu.“ Človek nedokázal naplniť zákon a preto ho naplnil Ježiš (Mat 5:17). Človek sa cez zákon nemohol vyslobodiť z hriechu a preto to urobil Ježiš Kristus, vymažúc svojou krvou odsúdil hriech v tele (Rim 8:3). Pavel

ďalej hovorí: „Tak teraz už nieto nijakého odsúdenia tým, ktorí sú v Kristu Ježišovi, ktorí nechodia podľa tela, ale podľa Ducha“ (Rim 8:1).

Tí, ktorí žijú podľa Ducha slobody viac nerobia to, čo musia, ale to, čo chcú. To „CHCEM“ je avšak vždy v súlade s Božou vôľou. To „CHCEM“ vyjadruje milosrdenstvo, lásku, radosť, pokoj, zhovievavosť, dobrotu, dobrotivosť, vernosť, krotkosť a zdržanlivosť. Proti takýmto veciam niet zákona (Gal. 5:22-23).

Lebo sú slobodní od žiadostí tela, ktoré ukrižovali s vášňami a žiadosťami a teraz slúžia Bohu podľa zákona Ducha života, zákona slobody.

A tak teda stojte v slobode, ktorou nás Kristus vyslobodil.

Zlatko Marušník

Keď Syn spasil...

Tak mnohokrát si pripomíname slová, ktoré Kristus vyslovil a vieme, že to neboli slová, ktoré by povedal len pretože nemal čo iné povedať. Ježiš vždy hovoril iba to, čo naozaj aj myslel a myslel to, čo hovoril. Povedal: „Lebo Syn človeka prišiel hľadať a spasiť to, čo bolo zahynulo“ (Lukáš 19:10).

Pán Ježiš neprišiel iba hľadať, ale prišiel i nájsť a Jeho misia bola úspešná a ešte stále je to tak. On hľadá, nachádza, dáva spasenie a naplnia životy. Neprišiel nalomenú trstinu dolomiť, neprišiel odsúdiť svet, neprišiel zrušiť zákon. Prišiel uzdraviť, spasiť a naplniť naše životy a ešte stále je to tak. Predčasom som pozoroval ľudí v našom zbore a myslel som si: „Pane, prečo nás nie je tu viac?“ Celkom je tu málo ľudí. A hneď potom mi prišla myšlienka: „Pozri sa na tých ľudí!“ Teraz veľmi často ich pozorujem a ďakujem Bohu. Týchto ľudí som

nenášiel ja, ale Pán ich našiel, spasil, uzdravil a naplnil.

V zbore je žena, ktorej dvaja muži vošli do domu a zabili jej vlastného syna. Jej druhý syn sa na to všetko vlastnými očami pozeral. To zanechalo veľkú ranu v živote tejto ženy a celej rodiny. Nedávno som mal príležitosť sedieť s ňou, keď mi hovorila, že našla jeden starý spevník a veľmi rada si číta piesne, ktoré ten spevník obsahuje. Opýtala sa: „Mám ho tu, chceš sa pozrieť, možno ti niektorá bude známa?“ Vybrala ten starý ošúchaný spevník a podala mi ho. Otvoril som ho a povedal som, že kým čakáme na ostatných, môžeme si ich zaspievať, keďže som niektoré poznal a ona sa ich mohla naučiť tiež. A začali sme: „Aký priateľ je náš Ježiš, tak vysoko zvýšený. On nás s Bohom svätým zmieril....“ Keď doznela pieseň, pýtala sa ma, či poznám ešte dáku z nich. A začali sme: „On so mnou chodí stále, a vraví mi, že i ja tiež Jemu patrí...“ Keď sme skončili, s očami

plnými slz mi povedala: „Stratila som syna tragickým spôsobom, mala som rakovinu, z ktorej ma Boh uzdravil a nemala som to ľahké, ale „Ó, aký priateľ je náš Ježiš”. On zobral môjho zroneného ducha a dal mi nový odev, odev chvály. On obrátil môj smútok na radosť. Smútok trval tak dlho, zdalo sa, že je noc veľmi dlhá, ale predsa v ráno prišlo plesanie (pozri Žalm 30:6). Ježiš prišiel nájsť, spasíť a naplniť, a to urobil i v živote tejto ženy.

A potom, keď som sa pozrel na tých ľudí, zistil som, že medzi nami sedí žena, ktorá vyrastala bez svojich rodičov, žena o ktorú, kým bola iba malé dievča, matka nemala záujem. Nezapletali si spolu vlasy, neučili sa variť a žehliť ako to býva v normálnom prípade. Dnes si tá žena užíva život so svojim nebeským Otcom a nedávno mi hovorila, že keď by svet vôkol nás mohol len na chvíľku otvoriť svoje srdce pred naším Otcom, ocítil by, že je to práve to, čo môže vyplniť životy. Ježiš prišiel, nachádzal, dával spasenie, naplňal životy a ešte stále je to tak.

V tej istej skupine ľudí je človek, ktorý pred niekoľkými rokmi chcel spáchať samovraždu. Uz 15 rokov je porazený šľakom, a nemôže svojou pravou rukou a pravou nohou hýbať. Už dlhý čas tak žil. Rodina s ním nezachádzala dobre. Zunovalo mu žiť, a tak sa hodil do jazera a chcel skoncovať so svojím životom. Nieкто ho tam videl, rýchlo dobehol a vytiahol ho z vody. Dnes ten človek sedí v zbore a je na jeho tvári úsmev, ktorý prezrádza mnoho. Žije! Ježiš prišiel, nachádzal, dával spasenie, naplňal životy a ešte stále je to tak.

Tiež je tam žena, ktorá mala problém s alkoholom a s cigaretami. 35 rokov v zajatí, ktoré sa volá „nikotín” a nevedela si poradiť ako sa z toho dostať. Istotne sa mnohokrát pokúsila zbaviť sa ho, ale ten žalár mal hrubé a vysoké múry, cez ktoré sa nemohla dostať von. Jedného dňa prišiel jeden brat zo Spojených štátov do domu jej dcéry a modlil sa za ňu. Keď sa modlitba skončila, táto žena vyšla von a vybrala škatuľku s cigaretami, ibaže v škatuľke bola len jedna cigareta. Povedala si, že ešte tú poslednú si zapáli a už nikdy viac nebude fajčiť. Také rozhodnutie už mnohokrát doniesla, ale predsa sa vracala k cigaretám. Niečo sa v nej teraz zlomilo. Tentokrát to rozhodnutie nebolo iba prázdne slovo. Prestala fajčiť a už je tomu skoro dva roky. Nedávno vyšla napred v zbore a povedala nám svedectvo: „Koho by Syn vyslobodil,

ten je skutočne slobodný” (pozri Ján 8.36). Už sa viac nepotrebuje naplňovať nikotínom, teraz sa naplňa Svätým Duchom. Ježiš prišiel, nachádzal, dával spasenie, naplňal životy a dodnes je to tak.

V zbore je tiež človek, ktorý sa bijával na uliciach mesta. Polícia mala vždy s ním problémy. Ľudia ho poznali ako nebezpečného človeka. Zapletal sa do mnohých kriminálnych aktivít a mnoho času strávil vo väzení práve z tej príčiny, že bol kriminálny priestupník. Žil ako človek, ktorý sa nebojí ani Boha, ani ľudí. Jedného dňa prišiel do zboru a tu sa stretol s Ježišom. Ježiš musí vždy byť vítaný v našich zboroch, lebo keď sa On tam zjaví, urobí práve to, čo človek nikdy svojou silou nedokáže. Prichádza, hľadá, dáva spasenie a naplňa životy ľudí v potrebách. Pred asi pol rokom som sa zastavil porozprávať so susedom nášho zboru (s človekom, ktorý býva popri našej budove, kde sa schádzame na bohoslužby). Kým som sa s ním rozprával, zastavil ma a hovoril:

„Vieš, chcem ti niečo povedať. Toto, čo vy tu robíte je niečo naozaj zaujímavé. Ja poznám niektorých z týchto ľudí už dlhý čas a viem, akí to boli ľudia. Jeden z vás bol veľmi zlý človek, všetci sme mali z neho strach. Ale dnes, keď ho stretnem na ulici, zaželá mi dobrý deň a porozpráva sa so mnou. Všimam si ho už dlhý čas a naozaj sa veľmi zmenil. Dobrú robotu robíte.” Tento sused nie je veriaci, ale pre nás je to, čo hovoril, veľkým svedectvom. Vidí zmenené životy. Sláva Bohu! Nech svieti svetlo vaše, aby ľudia videli vo vás dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je v nebesiach (pozri Matúš 5:16).

Kým premýšľam nad týmito živými „trofejmi milosti”, už nerozmýšľam prečo nás je tak málo. Viem, že je to milosť Božia spasiteľná, manifestovaná medzi nami (pozri Tít. 2:11) a to je to, o čom chcem vždy premýšľať.

Pán Ježiš ešte stále nachádza to, čo bolo zahynulo a oživuje. To, čo je zajaté, tomu dáva spasenie. To, čo je prázdne alebo vyplnené nesprávnymi vecmi, On naplní dobrými vecmi.

Pán Ježiš prišiel, nachádzal, dával spasenie, naplňal životy a dodnes je to tak. Maju títo ľudia teraz problémy? Áno, isteže majú, ale neustávajú a nevzdávajú sa, lebo videli, že v pravej chvíli Ježiš príde, nájde, spasí a naplní ich potrebu. Sláva Ježišovi!

Autor známy redakcii

Ak si počas čítania týchto riadkov spoznal/a, že nie si úplne slobodný/á a veríš, že ti Ježiš môže pomôcť, pomodli sa Ježišovi. Ak v tom potrebuješ pomoc, dovoľ mi, aby som ti pomohol.

Môžeš sa modliť nasledovne:

Bože, viem, že Ty vždy praješ ľuďom iba to dobré. Dnes som spoznal/a, že jedine Ty máš odpovede na moje otázky a spasenie pre moju dušu. Robím pokánie zo svojich hriechov a prosím o odpustenie. Prosím ťa, pomôž mi a vyslobod' ma od _____ (špecifikuj svoj problém), ktorý trápi môj život.

Chcem ti slúžiť a stáť v slobode, ktorou si ma Ty sám vyslobodil, keď si dal sám seba ako obeť pre mňa. Prosím ťa v mene Pána Ježiša Krista a ďakujem, že ma počuješ. Amen

Svet potrebuje Spasiteľa

*„... a porodí syna, a nazve jeho meno JEŽIŠ, lebo On zachráni svoj ľud od ich hriechov.“
(Mat. 1:21)*

Všetci potrebujú Spasiteľa. Všetci potrebujú spasenie z hriechov. Spasenie je možné jedine mocou mena Ježiš. V tomto mene sa môžeš modliť smelo a s dôverou. Všetci potrebujeme Jeho Spasiteľnú pomoc.

Satan má niekoľko spôsobov ako držať ľudí vo svojej ruke. Modli sa Ježišovi s dôverou a On ti pomôže:

1. Hriechy z minulosti - pre moje minulé skúsenosti v hriechu, tie ma môžu potiahnuť a znovu ma zotročiť takým rovnakým spôsobom ako v minulosti.
2. Hriech hnevu a horkosti - ja nechcem byť znovu otrokom mojich slabostí z minulosti.
3. Tajné hriechy - očisti ma, Pane, od mojich tajných hriechov, za ktoré sa hanbím.
4. Skryté hriechy - očisti ma od skrytých hriechov. Sú hriechy, o ktorých neviem. Sú hriechy, ktoré nepovažujem za hriechy, ale v Tvojich svätých očiach to sú hriechy. Tieto ma môžu potiahnuť dolu. Oslobod' ma, Pane.
5. Budúce hriechy - Pane, ja neplánujem hrešiť, ale som človek v tele. Je možné, že sa nejakou potknem alebo padnem, už či je to hriechom tela, duše alebo ducha. Nedovoľ, aby toto malo moc nado mnou a držalo ma v otroctve. Len Ty dokážeš obnoviť.

(Žid. 13:8) Ježiš Kristus včera i dnes a ten istý zostáva až na veky.

Ja potrebujem môjho Spasiteľa Ježiša Krista včera, dnes i zajtra.

V mojej sile ja nemôžem roztrhnúť putá hriechu a mať víťazstvo nad nepriateľom. Pane, Ty poznáš pokušenia, lebo si sám bol pokúšaný. Poznáš hriech, lebo si niesol všetky hriechy sveta. Ty mi môžeš pomôcť v hodine najťažšieho boja. Len Ty mi môžeš pomôcť a udržať ma od opakovaného upadnutia do hriechu. Držím sa sľubov daných v tvojom mene; Ty si hotový mi pomôcť. Tvoje meno (Yehoshuah) znamená „spasenie“. Prosím Ťa, spas ma dnes. Učín ma spravodlivým. Tvoje

sľuby sú isté. Zdrž ma od pýchy, zbábelosti, horkosti alebo od hocijakého iného hriechu. Udrž ma vo svätosti, aby tvoje sväté meno Ježiš bolo oslávené vo mne na zemi.

V Starej Zmluve bola zvláštna obeť obetovaná za hriech. Oltár bol štvorhranný. Keď spojíme štyri uhly rovnou čiarou, dostaneme kríž. Naše odpustenie prišlo z obeti danej na kríži. Toto je náš oltár.

U Joba čítame: (Job 1:5) „...a vstávajúc skoro ráno obetoval zápalne obeti podľa počtu všetkých ich. Lebo Job hovorieval: Možno, že zhrešili moji synovia a zlorečili Bohu vo svojom srdci a opustili ho. Tak to robieval Job po všetky tie dni.“

Job obetoval náhradné obeti za jeho synov a dcéry každé ráno, nevediac či oni hrešili, alebo nie. Páči sa mi čo Job robil. Toto je pre mňa krásny príklad. Ja sa tiež musím modliť za moju rodinu, priateľov, seba a moju cirkev.

(Mat 1:21) „On zachráni svoj ľud od ich hriechov.“

My sme jeho ľud. Potrebujeme byť spasení zo svojich hriechov. Je pravda, že my už nie sme viac hriešnici. Naše životy patria Jemu. Predsa, pokušenia a hriech sa snažia násilne vtisnúť do našich životov. Potrebujeme byť spasení (zachránení) od našich hriechov každý deň. Spasenie je pokračujúca celoživotná Božia práca v nás.

(Mat 1:21) „On zachráni svoj ľud od ich hriechov.“

My sme svätý národ. Sme ovcami Jeho pastvy. Je veľký rozdiel medzi ovcou a ošípanou. Predtým, ako som bol spasený, bol som ako tá ošípaná. Prišiel som k blatu a som sa váľal a kochal v ňom. Toto je situácia každého nespaseneho hriešnika. Oni sa kochajú v hriechu. Ale keď Ježiš príde, On nás zmení z ošípanej na ovcu. On zmení našu prirodzenosť. Aj ovca niekedy príde do špinavého prostredia a sa zašpiní. Odtiaľ vybehne ako rýchle môže a otriasa sa od špiny. Ovce nemilujú špinu. Ich prirodzenosť je iná ako prirodzenosť ošípaných.

Pán Ježiš zmenil naše srdce, nášho ducha, našu prirodzenosť. On nám dal Božiu čistú a svätú

prirodzenosť. My nemôžeme s chuťou hrešiť. A predsa, chodíme vo svete hriechu a špiny; hriech sa násilne tlačí do našich životov. Potrebujeme Spasiteľa. „...On zachráni svoj ľud od ich hriechov.”

Niekedy v živote prechádzame akoby cez komín. Vyjdeme z toho ako duchovní kominári. Znovu potrebujeme sprchu. Potrebujeme obnovenie. Nádej nachádzame v Pavlovej knihe Židom: (Žid.4:12) “Lebo slovo Božie je živé a účinnú a ostrejšie nad každý meč, ostrý na obe strany, a prenikajúci až do rozdelenia duše a ducha, stavcov a špiku a spôsobilé posúdiť myšlienky a mysle srdca.”

Diablova ruka klope na dvere. Často sa zľakneme alebo sa jej bojíme. Nebojme sa. Ježišova ruka drží meč Ducha. On môže odseknúť tu diablu klopajúcu ruku, aby nás už neznepokojovala. Ja potrebujem toto spasenie. My všetci potrebujeme toto spasenie od diablovej zastrašujúcej ruky.

„On zachráni svoj ľud od ich hriechov.”
Verme Mu. Pán Vás všetkých boľate žehnaj.

Pavel Kovač, Kanada

BYŤ SLOBODNÝ OD NIEČOHO ALEBO PRE NIEČO?

Verím, že sú dve fázy slobody – najprv musíme byť slobodní od niečoho, aby sme boli slobodní pre niečo. Najprv musíme byť slobodní od niekoho, aby sme boli použiteľní pre niekoho iného. Potrebujeme byť slobodní OD a potom v tej slobode žiť PRE. 2. Kn. Mojžišova 9:1 hovorí: „...Prepustiť môj ľud, aby mi slúžili!” Boh nám ponúka slobodu OD niečoho, aby sme tú slobodu využili PRE niečo.

Potrebujeme byť slobodní od strachu, slobodní od pýchy, slobodní od zlých myšlienok, slobodní od lenivosti, slobodní od vlastných názorov, slobodní od trendov, ktoré diktuje 21. storočie, slobodní od materializmu, slobodní od sebeckosti, slobodní od negativizmu, slobodní od závidosti a nenávidosti, slobodní od hriechu. My všetci potrebujeme túto slobodu. Potrebujeme byť slobodní OD. Potrebujeme vyjsť z Egypta a ísť tam, kde nás chce mať Boh.

Keď sa dostaneme na slobodu, keď sa naše putá roztrhajú, vtedy začína druhá fáza slobody. Byť slobodní PRE. Vtedy sme slobodní pre službu, slobodní pre lásku, slobodní pre pomoc iným, slobodní pre každodenné chodenie s Pánom, slobodní pre súcit, slobodní pre prácu, slobodní pre dobré skutky, slobodní pre to, pre čo sme boli stvorení. Keď sa ocitneme na slobode, možno to nebude luxuzné miesto aké sme očakávali, možno to bude najprv púšť, kde Boh chce s nami tráviť čas. Avšak, Boh nás vždy doprevadí na to najkrajšie miesto, keď budeme kráčať za Ním. Keď budeme žiť v slobode, ktorou nás Kristus vyslobodil, budeme na tom najsprávnejšom mieste aké existuje – budeme v Jeho priazni pre Jeho službu.

Ak sa však dostaneme na slobodu, a nevyužijeme ju pre Božie veci a Boží zámer, môže sa stať, že budeme slobodní OD, ale budeme sa iba potulovať ako izraelský ľud na púšti. Sloboda nám neprospeje. Keď však využijeme slobodu PRE veci, ktoré Boh určil pre nás, vtedy nás zem, ktorá oplýva medom a mliekom neminie.

Anna Pintír

...nie mocou ani silou, ale mojím Duchom...

Odobzdala som svoj život Kristovi ako dospelá. Som veľmi šťastná, že Boh našiel úžasnú cirkev pre mňa, kde som sa začala učiť ako žiť kresťanský život.

Vyrástla som ako kresťanka, pomocou zákonov a zásad nebeského kráľovstva, ktoré Boh nám dáva vo svojom slove, otvoril sa skutočný život slobody pre mňa.

Predsa niesla som batožinu so sebou, batožinu, s ktorou som nevedela, čo mám robiť.

Ňou boli cigarety.

Vedela som, že hreším, vedela som, že musím s tým prestať.

Skrývala som sa od všetkých z cirkvi, myslela som si, že sa mi to darí (neskôr som zistila, že väčšina, ktorí ma poznali, vedeli, že som fajčila). Snažila som sa prestať, raz sa mi to podarilo až na 3 mesiace! Predsa, začala som fajčiť v momente, keď mi do cesty prišiel prvý veľký stres. Kedykoľvek som si pomyslela na odvykanie, začala by som sa triasť, potiť a bolo mi zle na žalúdok. Pokračovala som fajčiť aj napriek tomu, že som bola veľmi citlivá na určité látky, ktoré obsahujú cigarety. Bola som vážne závislá na cigaretách. Diabol sa snažil ma čo najviac udržať v klamnom stave, ale zároveň som vedela, že fajčenie je pre mňa deštruktívne a je proti Božej vôle, tak ma diabol nemohol oklamať.

Počas tejto doby rástlo moje presvedčenie, znalosť a porozumenie Božieho slova. Veľa som sa naučila o Bohu. Vedela som, že Duch Svätý, Boh vo mne je všemocná sila, ktorá vytvorila všetko, vedela som, že nič nie je nemožné s Bohom. Vedela som, že nepriateľ je pod mojimi nohami, porazený Ježišom na kríži, ktorý nám dal moc a autoritu nad všetkými silami nepriateľa. Aj napriek tomu som to nemohla urobiť sama, ako čo som počula svedectvá mnohých, ktorí boli schopní robiť veľa vecí vo svojej vlastnej sile, skrze Krista, ktorý nás posilňuje.

Mala som len jednu možnosť, porozprávať sa na tú tému s Bohom. Povedala som: „Pane, pastier nás učí, že by sme mali mať možnosť víťazstva nad všetkými svetskými tiesňami, chápem všetko, a ja chcem, z celého srdca, prestať fajčiť. Ty ma poznáš lepšie ako ja sama seba. Tiež viem, že si (v Biblii) pomohol, keď na Teba zavolali. Viem, že ma môžeš vyslobodiť z fajčenia, tak prosím, vyslobod' ma. Pane, verím Ti. Ty Najvyšší Boh, Stvoriteľ vesmíru a všetko, čo je v ňom, môžeš urobiť čokoľvek a nič, ale nič nie je Tebe nemožné! Ja viem, Pane, že všetko robíš dokonale, tak viem, že keď ma z tohto vyslobodíš, viem, že nikdy viac nebudem fajčiť, bude to akoby som nikdy nefajčila a viem, že

nikdy viac nebudem mať chuť na cigaretu.”

Od tej doby som prestala myslieť na to, že by som mala sama prestať fajčiť (... „nie mocou ani silou, ale mojím Duchom, hovorí Pán. NKB, Zachariáš 4:6). Zakaždým, keď som si zapálila cigaretu, začala som s ňou hovoriť (áno, znie to šialene): Nepotrebujem ťa, ani mi nechutíš, ďakujem Bohu, že ma od teba oslobodí.“

Stále som ďakovala Bohu za vyslobodenie od cigariet. Potom, keď som dostala nové auto, rozhodla som sa, že nebudem fajčiť v aute a Boh mi dal silu držať sa svojho sľubu. Toto pokračovalo určitý si čas, počas ktorého moja dôvera, viera a spoľahlivosť na Boha stále silnela. Tiež som požiadala Boha, aby som mohla piť kávu bez cigariet, pretože satan hádzal všetky tieto myšlienky na mňa, napočítaval čo všetko by som nemohla robiť, keď by som prestala fajčiť. Boli to iba lži! Vedela som to. Namiesto toho, začala som rozmýšľať o tom, čo by som pre zmenu mohla robiť keď by som prestala fajčiť, napríklad lepšie dýchať, prestať kašľať, pre zmenu spievať, atď. Všetko to ma viedlo prosieť Boha, aby boli odstránené všetky následky fajčenia (ak existovali) z môjho tela na veky.

A tak to šlo, až jedného dňa, 6. januára v roku 2006, bola som v obchodnom dome, keď Pán prehovoril ku mne: (Áno, Pán je so mnou i na nákupe, On rád robí všetko s nami): „Ty prestaneš fajčiť.“ Bola som ohromená, zastavila som sa a oprela o nákupný košík, začala som ho posúvať dopredu, a pritom som sa začala triasť, potiť a bolo mi zle na žalúdok, slabosť zaplavila moje telo. A povedala som si v sebe „Pane, čo to je?“ Okamžite som sa vo svojom duchu opýtala: „Pane, je to duch strachu?“ Povedal: „Áno.“

Povedala som: „Pane, ak si povedal, že prestanem fajčiť, potom viem, že sa tak stane, pretože ma vyslobodíš a ja viem, že ma vyslobodíš aj od ducha strachu.”

Teraz som mala odpoveď, prečo som nemohla prestať fajčiť, vedela som, že Pán ma vyslobodí najprv z ducha strachu a potom z fajčenia, ale to bol môj plán, nie Pánov.

Išla som domov (myslím, že som bola vedená Pánom) a po schodoch hore do svojej izby, vzala som si svoje slúchadlá a začala počúvať piesne uctievania a pritom chváliť, spievať, modliť sa v cudzích jazykoch (čo robím často, keď neviem za čo sa modliť vlastnými slovami, nechám Ducha Svätého, aby sa modlil za mňa). Zvyšok piatku som strávila chváliac Boha, rovnako aj v sobotu. Musím povedať, je to až vtipné, nič a nikto akoby nexistoval pre mňa počas tých dní. Môj manžel, neveriaci, bol preč, aj moje dcéry, obe veriace, boli niekde mimo, som presvedčená, že to bol Boží plán. Bola som sama s Bohom, kde mi povedal, aby som sa neobávala, že ma nikdy neopustí, že ma posilní svojou spravodlivou rukou! (Izaiáš 41:10 a 13) Bolo to úžasné, mala som pocit bezpečia a sily, nechcela som opustiť Jeho prítomnosť (aj keď som mala prestávku cigaretovú aj ďalej som mala MP3player, ktorý mi hral celú dobu). Potom prišiel prielom! Náhodou som bola v garáži, keď som počúvala hudbu a chválila Boha, v mojom duchu som cítila, ťažké je to presne opísať, iní to vysvetľujú ako zrýchľovanie, pre mňa to bolo viac, ako len „Vedieť“, že ste práve počuli, najlepšie správy! Začala som kričať z plných pľúc: „Prielom! Je koniec, je koniec!“ Muselo to znieť naozaj hlasno (mala som slúchadlá v ušiach), moja dcéra vystrčila hlavu do garáže a hlasne mi hovorila: „Mami, ty kričíš, celá ulica tá môže počuť!“

Pokračovala som aj ďalej chváliť, spievať (neviem spievať, ale Boh hovorí, že pre Neho všetci spievajú krásne! Nemôžem byť ticho, keď je taký úžasný!) Zaspala som s piesňami chvál v ušiach. Myslím si, že baterka na MP3 prehrávači bola nadprirodzene nabitá, trvala od piatkového popoludnia až do pondelkového večera.

Tak či onak, v nedeľu ráno na službe počas chvál, náš pastier sa postavil za kazateľnicu a začal hovoriť: „Pán mi hovorí, že jedná s mnohými z vás. Požiadal ma, aby som sa za vás modlil, preto prosím všetkých, ktorí vedia, že Pán jedná s vami, aby ste vystúpili dopredu.“

Vedela som, že ide o mňa, takmer som tam bežala. Bola nás kopa pri oltári, pastor sa začal modliť a Pán mi začal ukazovať obrázky. Na prvom obrázku mi ukázal cigaretu, ktorá bola dieťaťu ako cumlík a rýchlo som si uvedomila, že cigareta bola cumlíkom pre mňa! To bolo obrovským zjavením pre mňa (pravda vás vyslobodí). Potom mi ukázal obrovský rad ľudí, ktorí sedia na dlhých laviciach a každý buď fajčil, pil, užíval drogy a satan išiel od jedného k druhému a hovoril: „To nie je dosť silné pre teba? Tu máš, skús.“ A on by ponúkol silnejšie drogy a väčšina ľudí by to brali a užívali ako takí roboti! A práve, keď mi to bolo zjavené, môj problém zmyzol. Pri odchode spred oltára som vedela, že cigarety viacej nepotrebujem! Nepovedala som nikomu nič (nie nepochybovala som). Prišla som domov a nemala som potrebu za cigaretou ako

obvykle, keď som sa vrátila zo služby. Všetko bolo v poriadku celé popoludnie! Išla som na večerné modlitby, a potom som šla za dcérou a terajším zaťom a povedala: „Nepovedala som vám skorej, ale dnes ráno, ma Pán vyslobodil z cigariet!“ Oni boli nadmieru šťastní a povedali mi, že sa modlili spolu s inými bratmi a sestrami, aby som prestala fajčiť.

V pondelok ráno, keď som sa prebudila, otvorila som

Bibliu a tam bolo slovo od Pána: „Dnes oddychuj!“ A poviem vám pravdu, nemohla som vstať, aj keby som chcela! Bola som ako žele a nemala som dostatok síl! Tak som strávila deň v posteli (úplne bez starostí) stále som počúvala piesne chvály. Môj manžel sa ma prišiel spýtať, či som v poriadku.

Vstala som až neskôr popoludní, keď som sa cítila silnejšia. V ten deň Pán vzal všetky následky fajčenia z môjho tela. Ten hrozný fajšiar sky kašeľ bol preč, mohla som dýchať oveľa lepšie!

Nasledovní deň v utorok večer som šla na svoju prvú hodinu demonológie. Náš učiteľ, pastier zo susedného mesta, odštartoval hodinu s modlitbou. Len čo sa začal modliť, zastavil sa a povedal: „Niekto je tu pod tlakom ducha strachu a Pán chce, aby si bol vyslobodený.“

Išla som vpred, vedela som, že Pán mal na mysli mňa! Pastor sa modlil nado mnou a rozkázal duchu strachu odísť odo mňa a zrazu som cítila ako keby nejaká ťarcha bola odo mňa odňatá. Cestou domov pospevujúc a ďakujúc Bohu všimla som si, že sa mi hlas vrátil, tiež mi ľudia komentovali, že moja tvár vyzerala oveľa lepšie.

Boh je tak nádherný, naozaj neexistujú ľudské slová na vyjadrenie mojej vďaky Jemu za všetko, čo v mojom živote vykonal. Dňa 8. januára bol 6. rok ako som vyslobodená od závislosti cigariet pre slávu Božiu!

Boh je Bohom každého detailu. Môj obľúbený nápoj je káva a nepotrebujem pritom cigaretu, ani raz som nemala chuť zapáliť si cigaretu pri káve za posledných 6 rokov. Viem, že sa tá zlá žiadosť nikdy viac nevráti, pretože, keď Boh niečo robí, je to dokonalé a trvá to večne! (KJV, Kazateľ 3:14) Mám pocit akoby som nikdy v mojom živote nefajčila!

Boh zachraňuje, lieči aj dnes, pretože je nemenný, On je ten istý včera, dnes i na veky. (KJV, Malachiáš 3:6, Židom 13:8).

Zuzana Camara, Kanada

(Upravila Anna Struhárová)

Sloboda od strachu a pocitu viny

Účinný v Kráľovstve

Boh má plán pre každého človeka na zemi. Jeho plán je dobrý. Ale ten plán sa nenaplní automaticky. Mnohí ľudia nikdy nenaplnia Boží plán pre svoje životy. Prečo?

Pokým niektorí ľudia zjavne žijú vo veciach, do ktorých ich Boh povolal, iní zase márnia svoj život a akoby boli stále na začiatku cesty.

Akoby sa občas niečo začalo meniť, ale v nasledujúcej chvíli už spomaľujú, zastávajú, padajú a vracajú sa na začiatok.

Na to, aby si naplnil Boží plán pre svoj život, nemusíš byť kazateľom, pastorom a pod. Možno to, čo Boh naplánoval pre teba je bezvýznamné v ľudských očiach, ale Boh si to vysoko cení a odplatí ti podľa tvojej vernosti.

Chceš byť účinný v Božom kráľovstve?

Nedovoľ nikomu a ničomu, aby ťa zastavilo! Jedného dňa, keď dostaneš odmenu od svojho Boha, uvidíš, že sa oplátilo.

Pavel napísal Timoteovi: „Ale ty buď triezvy vo všetkom, trp, čo príde zlé, KONAJ DIELO evanjelistu, vykonaj svoju službu“ (2. Timoteovi 4:5).

Náš život je často prirovnávaný k behu. Židom 12:1 hovorí, že keď vieme, že máme pred sebou beh, nech zložíme každé bremeno a ľahko obkľučujúci hriech.

Hriech je niečo, čo nás môže vyradiť z nášho behu. Jedna z definícií hriechu je „minutie cieľa“.

Avšak, bremeno je niečo, čo nie je ako hriech, ale je to niečo, čo nás môže spomaliť, znechutiť a často aj zabrániť tomu, aby sme nedobehli náš beh.

Bremeno spôsobí, aby si nikdy nedosiahol

úplný potenciál, ktorý Boh pre teba určil, aby si dosiahol.

Tvoj beh bude únavný a neúčinný.

Možno si povieš: ja chcem bežať beh slobodný od každého bremena... Práve to mal Ježiš na mysli, keď povedal: „Teda, keď vás Syn vyslobodí, budete skutočne slobodní“ (Ján 8:6).

On nie je ako farizeji, ktorí viazali ťažké bremená a neznesiteľné a uvažovali ich na pleciah ľudí. (pozri Matúš 23:4)

Chcem poukázať na dve bremená, ktoré tak často diabol používa, aby nás zastavil:

STRACH a POCIT VINY.

V 1. Samuelovej v 17. kapitole máme príbeh o tom, keď kráľ Saul so svojim vojskom odišiel bojovať proti Filištínom. Boli tam aj bratia Dávidovi, bratia toho chlapca, ktorého otec poslal, aby odniesol syr svojim súrodencom, ktorí su na bojisku. Očakáva, že bude vidieť ako kráľ Saul a jeho bratia hrdinsky premôžu nepriateľa.

Ibaže izraelská branná moc nebojovala, ale sa postavila do radov a kričala do boja! Istotne volali: „Vítazstvo je naše, my sme silnejší, nepriateľ bude porazený, víťazstvo!“ Povzbudzovali jeden druhého.

Problém však nastal, keď vyšiel z nepriateľského tábora jeden jediný vojak. Pravda je, že bol silný a veľký, ale aj tak nemohol zvíťaziť nad celým izraelským vojskom.

Verš 24. hovorí, že všetci mužovia Izraelovi, keď

uvideli muža, utekali pred ním a báli sa veľmi.

Celá izraelská armáda bola prepadnutá strachom pred nepriateľom, ktorý vypadal nepremožiteľne. Silní bojovníci boli ochromení STRACHOM.

Príbeh končí tak, že mladý Dávid zvíťazil nad Goliášom a tam bol zlomený strach celého národa izraelského.

Biblia nám svedčí, že nám Boh nedal ducha strachu, ale ducha moci a lásky a zdravého rozumu. (pozri 2. Tim. 1:7) Boh nám nedáva strach, je to zbraň diabla proti nám. Sú rôzne druhy strachu, ktoré môžu prísť do nášho života.

Často sme ako izraelské vojsko, ktoré kričí do boja, ale keď sa zjaví skutočná výzva života, my sa utiahneme. Často prekážka nie je až taká veľká ako sa nám zdá.

Je porekadlo, ktoré hovorí, že strach má veľké oči. Mohlo by sa hovoriť o mnohých prípadoch z Biblie, keď na Boží národ zaútočil strach. Vždy, keď zvíťazili nad strachom, zvíťazili aj nad všetkými inými vecmi. Strach je náš neviditeľný nepriateľ. Vieme, že dokonalá láska vyháňa STRACH. (pozri 1. Jánova 4:18) Adam sa začal báť, keď bol narušený jeho vzťah s Bohom. (pozri 1. Moj 3:10)

Apoštoli sa potom, ako im najvyšší kňaz a starší zakázali hovoriť o Ježišovi, modlili takúto modlitbu: „A tak teraz, ó, Pane, pohliadni na ich HROZBY a daj svojim sluhom prosto a s CELOU SMELOSŤOU hovoriť tvoje slovo“ (Skutky 4:29).

Lukáš 1:74: „...aby sme vytrhnutí súc z ruky svojich nepriateľov slúžili jemu BEZ STRACHU.“

Druhé bremeno, o ktorom chcem hovoriť, je POCIT VINY.

Odsúdenie je diabla zbraň, ktorú on často používa. On je žalobca bratov. On má mnoho spôsobov ako to robí.

Môže použiť na to naše svedomie, ktoré bolo formované samozvolenou pokorou, samospravodlivosťou a falošným náboženstvom.

Používa na to „falošných bratov, ktorí postranne vošli vyšpehovať našu slobodu, ktorú máme v Kristu Ježišovi, aby si nás podmanili“ (Gal. 2:4).

Pavel takým nikdy neustupoval.

Sami od seba nie sme dostatoční, ale naša dostatočnosť je z Boha. (2 Korintanom 3:5)

Každý z nás sme v živote vykonali niečo, čo

sme neskôr oľutovali. Pavel písal, že sa nehanbí za evanjelium Kristovo, ale za mnohé veci sa mohol hanbiť. Veď On bol ten, ktorý predtým prenasledoval Cirkev. Avšak, on hovoril, že slúži Bohu v čistom svedomí. (pozri 2. Timoteovi 1:3)

Pavel sa mohol pozrieť do očí Štefanovej matky, ktorej smrť syna on rozhodol, a pritom mal čisté svedomie.

Diabol je majster v tom, aby ľuďom pripomínal ich minulosť, ale Boh našu minulosť berie, odpúšťa a dáva nám šťastnú budúcnosť.

Kto je v Kristu, ten je novým stvorením, všetko staré pominulo, hľa, všetko je nové.

Nedovoľ svojej minulosti, chybám, skúsenostiam, aby boli bremeno v tvojom živote.

Ježiš povedal: „Podťte ku mne všetci, ktorí pracujete a ste obtiažení, a ja vám dám odpočinutie.“ Peter istotne skúsil, že sa musel vysporiadať s tým, že zaprel svojho Pána. Vďaka Bohu, zvíťazil nad tým. Ľudia, ktorí so svojím pádom prídu k trónu milosti, budú obnovení. (pozri Židom 4:16)

Tí, ktorí so svojím pádom pôjdu k farizejom, dostanú ešte väčšie odsúdenie. Matúš 27:4,5: „Oni povedali: Čo nám je do toho? A človek odišiel do istej smrti.“

Môžeme prísť k Ježišovi, a Slovo hovorí, že keď vyznávame svoje hriechy, verný je a spravodlivý, aby nám odpustil hriechy a očistil nás od každej nepravosti. (pozri 1. Jánova 1:9)

Dalo by sa mnoho hovoriť na túto tému, ale verím, že Duch Svätý môže hovoriť do každého srdca osobne.

Mojou modlitbou je, aby sme spoznali pravdu, stali sa slobodní a boli užitoční v Božom kráľovstve. Užívajte si víťazstvo, ktoré máte v Kristovi Ježišovi.

Ján Lacko

Pani alebo sestra

Poskončení vysokej školy, Katarína sa pokúsila nájsť si zamestnanie. Klopala na mnohé dvere, písala listy a prihlasovala sa na rôzne súbehy. Odpovede boli vždy láskavé, ale nie aj priaznivé. Hovorili jej: „Len neklesaj, skús to znovu. Máš na to, si mladá a perspektívna, život je pred tebou...“ a pod. Nádej rástla a sa rútila už mnohokrát. Bolo jej veľmi smutne. Veď je už dospelou osobou – myslela si – a ešte stále ju živí rodičia. Snažila sa čím skôr absolvovať školu, a to veľmi úspešne. Nebola lenivá, ani nedbalá. Jej kolegyni z fakulty boli už zamestnané, niektoré už mali vlastnú rodinu, a ona ešte stále klope na dvere a hľadá si robotu. Bola lepšou študentkou od mnohých z nich, a teraz nemá šťastie v práci. Čo sa to deje? Kde je tu pravda?

Jedného včasného májového rána sedela Katarína v autobuse. Mala namierené do Belehradu. Kontrolovala si doklady, ktoré chcela podať v akejsi stavebníckej firme. Potrebovali účtovníčku – skúsenú. Skúsená síce nebola, ale musela sa prihlásiť dúfajúc, že jej to raz vyjde.

Po chvíli zastala vedľa jej sedadla starenka v obnosenom kabáte a s ošúchanou taškou.

-Smiem si sadnúť vedľa vás? – opýtala sa pološepotom.

- Áno, áno, nech sa páči – príjemným hlasom odpovedala Katarína.

-A nech sa vás na niečo opýtam, kam cestujete? Aj vy do Belehradu?

- Áno, áno, aj ja do Belehradu – hovorila Katarína, kým jej pohľad spočíval na papieroch.

Starká pochopila, že by nemala vyrušovať mladú spolucestujúcu. Sadla si vedľa nej a začala odbalovať suchotavý papierik z cukríka. Trvalo to len chvíľočku.

-Môžem aj vám ponúknuť?

-Ďakujem – odmietla Katarína.

-Len si vezmite. To mi dala moja pani, u ktorej slúžim. Už mi všeličo dala. Už som stará a nebudem môcť dlho slúžiť. Je to veľmi dobrá žena, ale žiaľ, budem ju musieť opustiť, keď si objedná inú slúžku. Potom si budem oddychovať.

-Vy už končíte, a ja sa potrebujem zamestnať. Máte to ťažké, ale ani ja to nemám ľahké. Nech sa vám predstavím: som Katarína.

-Mňa môžete volať Jožka, alebo teta Jožka.

-Teší ma – úctive povedala Katarína.

-A čo tie papiere? Akú prácu by ste chcela?

-Skončila som vysokú školu a teraz si hľadám takú zodpovedajúcu prácu. Viete, časy sú ťažké a nie je možné sa zamestnať.

-No, viete čo? Ak si nenájdete iné zamestnanie, odporučím vás mojej panej a ona vás určite prijme za slúžku, iba ak viete vykonávať domáce práce. Variť nebudete, iba žehliť, upratovať a chodiť na nákupy.

-Ale teta Jožka, ja si hľadám robotu niekde v kancelárii. Veď som študovala šesťnásť rokov, a nebudem teraz snáď slúžkou.

-Viem, čo by ste chcela, ale hovorím, ak si nenájdete, ozvite sa mi. Zapište si číslo môjho telefónu.

Pre tetine uspokojenie, Katarína si to číslo zapísala na obal. A tak postupne sa dostali do Belehradu.

Bol horúci júlový podvečer. U teta Jožke zazvonil telefón.

-Haló!

-Prepáčte, tu Katarína, či sa rozprávam s teta Jožkou?

-Áno, a ja sa s kým rozprávam?

-Veď hovorím, že tu Katarína. Tá z autobusu.

-Z akého autobusu? Bývate v autobuse?

-Nie, nie, spolu sme cestovali asi pred dvomi mesiacmi tým istým autobusom do Belehradu – snažila sa dokázať Katarína.

-Ach, neviem, nepamätám si, ale povedzte čo by ste potrebovala.

-Hovorili ste mi, že ak sa nezamestnám, nech sa vám ozvem a vy ma odporučíte vašej panej slúžiť... Každé ráno zavčasu sedela Katarína v autobuse. Dni sa míňali. Katarína plakávala, modlievala sa a chodila smutná. Hovorievali by jej, že sa Pán Boh o všetko postará. Verila tomu, keď boli v otázke iní, ale o ňu sa asi nepostará – myslela si. Jej pani sa jej jedného dňa opýtala:

-Katarína, prečo si taká smutná? Čo ťa trápi?

-Už ani Pán Boh nekoná poctive... Vyrozprávala svoju ťarchu v niekoľkých vetách.

-Ale, neobviňuj Boha! Si predsa kresťankou, čítaš Sväté písmo, veríš

v Neho. Sadni si a prečítame si z mojej babkinej Biblie, keď sme už začali o Bohu hovoriť.

Teda čítali: „Takže, už nie si slúha, ale syn. A ak si syn, tak aj dedič Boží skrze Krista.“ Galatánom 4:7...

Ešte chvíľu čítali ďalej. Pani pozrela na Katarínu, potom ju objala a povedala:

-Ja nie som tvoja pani, som tvojou sestrou. Pomodlili sa spolu tak, ako ktorá vedela.

O tri mesiace neskoršie Katarína prišla na návštevu k panej, čiže sestre, keď sa vracala z banky, kde bola zamestnaná. Pani ju odporučila vedúcemu banky, aby ju zamestnali. Keď ju zamestnali, boli s ňou veľmi spokojní. V byte svojej bývalej panej už bola nová slúžka.

Keď dostala prvý plat z banky, trochu peňazí zaslala aj teta Jožke v liste, v ktorom písalo:

-Drahá teta Jožka, Ďakujem vám, že ste ma zamestnali a urobili ma šťastnou.

Katarína.

Keď prečítala list, teta Jožka sa jemne usmiala a zošomrala si do brady:

-Som vedela, že Pán Boh počuje modlitby. Teraz sa budem modlievať za ďalšiu mladú osobu.

Ján Tomášik, st.

Dve svedectvá jednej ženy žijúcej v našej blízkosti pohli srdcami mnohých kresťanov mimo našej krajiny. Zázraky, ktoré Pán vykonal v jej živote môžu byť našou inšpiráciou a zároveň dôkazom Božej všemohúcnosti. Modlitba veriacich pohýna Božie srdce.

ĎALEKO JE HOSPODIN OD BEZBOŽNÝCH, VYPOČUJE VŠAK MODLITBU SPRAVODLIVÝCH.

Pr. 15: 29

Po terapii som sa vrátila späť domov... Ale dovoľte mi začať príbeh postupne, tak ako sa to od začiatku udialo.

Pred tromi rokmi som sa jedného rána zobudila nevidiac nič pred sebou. Potrvalo mi to celý deň, kým som pochopila, že o čo ide, lebo dovtedy som nikdy nemala žiadny problém so zrakom.

Zistená mi bola veľmi vysoká hladina cukru v krvi, až 30. Vtedy sa začala moja liečba, ktorá sa postupne iba zhoršovala. Od liekov som dostala nevyliciteľnú alergiu (druh herpesu), čo skončilo nemocnicou. V dôsledku užívania veľkého množstva liekov, ktoré som pravidelne každý deň užívala (približne 30) mi slablo srdce a hladina cukru čoraz viac stúpala. Najväčšie jednotky inzulínu som dostávala až trikrát denne. Telesná váha sa mi veľkou rýchlosťou zväčšovala, napriek tomu, že moja váha vždy bola v hraniciach normálu. Doktor nechápal, prečo sa hladina cukru nereguluje a následne ma poslal na totálne, resp. dôkladné prezretie. Práve tam mi zistili a diagnostikovali cirhózu pečene, čiže poškodenie bunkových membrán do tej miery, že mi zostalo iba 20% z celkovej membrány. Moje meno sa našlo na zozname čakajúcich na transplantáciu pečene. Záchvaty boli veľmi intenzívne a časté a myslela som si, že ide o príznaky ochorenia obličiek, až kým mi neoznámili pôvod bolestí.

Vo februári 2011.roku, presnejšie 7., som padla do kómy a ambulantné vozidlo ma odviezlo do Vrbasu.

Čo sa stalo, alebo nestalo, to presne neviem. Vedela som, že milujem svojho Pána a dôverujem Mu. Spomínam si na slová môjho doktora: „Čo ste to urobili tejto peknej žene! Takto by ste ju usmrtili.“

Opýtal sa ma, či ho budem počúvať a ten môj sľub bol preňho veľmi dôležitý, na čo odpovedal plný optimizmu, že všetko bude v poriadku. Počas môjho pobytu v nemocnici často som si kládla otázku: „Kto je tu kresťan, môj doktor alebo ja?“

V tretí deň mi doktor prestal dávať inzulín a v piaty deň som prestala s užívaním tabletiiek. Predpísal mi určitý stravovací režim, ktorý i dodnes dodržiavam. Po mesiaci strávenom v nemocnici začala mi normálne fungovať podžalúdková žľaza (ktorá v tele

trávi cukor) a medziiným za ten čas som stratila 7 kg telesnej váhy. Odchádzala som z nemocnice s tým, že som ďalší mesiac bola odkázaná na terapie pečene. To sa stalo 7. februára 2011 a 4. augusta som mala poslednú terapiu. Dodnes sa mi hladina cukru v krvi nezvýšila, podžalúdková žľaza mi normálne funguje, pečeň má membránu až 80 percent. Mala som 110 kg a v súčasnosti mám 72 kilogramov telesnej váhy.

Týmto chcem osláviť môjho Pána a povedať, že i dnes je On uzdraviteľom a je ten istý dnes ako čo bol i vtedy, keď kráčal po zemi. Chcem dodať, že počas toho obdobia som mala podporu svojej cirkvi a pastora v modlitbách. Pánovi Ježišovi patrí všetka česť a chvála!

Kristova krv ma chráni a to sa stalo i v tomto prípade.

Bola streda 31. augusta. S tromi deťmi som išla do cirkvi na modlitebnú službu. Dôležité je ozrejmiť, že sme v tých dňoch boli veľmi Bohom požehnaní: moje lekárske výsledky potvrdili, že je môj zdravotný stav v poriadku, deti pracovali v sezónnych prácach, takže sme mohli mnohé účty doviest' do poriadku, čo nám predstavovalo pomerne veľký problém dlhý čas. Zase som začala robiť operku... Tak sme sa i v ten večer vracali domov z cirkvi s plnými srdcami a piesňami na perách.

Ja a môj syn sme boli na bicykloch a šli sme iba do pekárne kúpiť chlieb. Potrebné bolo iba prejsť na druhú stranu cesty. Na ceste neboli žiadne automobily, a tak sme sa vybrali prejsť cez cestu...a ďalej si už nič nepamätám. Zobúdzam sa v nemocnici a to iba v krátkych intervaloch. Všetko ostatné, čo teraz napíšem mi deti a očití svedkovia prerozprávali.

Ja som sa ako prvá vybrala prejsť cez cestu a za mnou šiel môj syn, ktorý použil priebeh pre chodcov. Odrazu sa pred nami objavilo veľké motorové vozidlo jazdiace veľkou rýchlosťou. Nemal čas pribrzdiť a ani sa o to nepokúšal. Jazdil smerom k môjmu synovi, ktorý bol za mnou a ja som už takmer prešla na druhú stranu ulice. Keď vodič videl, že smeruje k dieťaťu, rýchlo odbočil smerom ku mne, keďže sa nemohol vyhnúť zrážke.

Hovoria, že som od úderu padla 3 až 4 metre od miesta zrazu a že som iba ležala s obrátenou tvárou k zemi na ulici a pritom som nejavila žiadne známky života.

Moje dve deti v tom čase boli ešte stále na druhej strane ulice a čakali na nás s chlebom. Zrazu sa nachádzali v situácii, v ktorej ani my dospelí nevieme naponáhlo zareagovať, a o to menej 14 – ročné deti. Bolo kriku, plaču a ohromného strachu v detských srdciach, že matku už nevidia živú. Hovoria, že som ležala na ceste dobrú pol hodinu, až kým neprišli policajti a vozidlo pohotovosti.

Moja dcéra Sara, nech ju Pán bohate požehná, hneď ako si uvedomila čo sa stalo, zavolala pastorovi a niektorým veriacim.

Už za krátky čas sa vytvorila sieť modlitieb. To je tá nádherná časť kresťanského života! Bože, ako veľmi Ťa milujem! Síce som zažila zraz, ale modlitby, ktoré boli smerované k Pánovi sú také hodnotné, až sa mi pozdáva, že som ich i ja počula.

Krv Kristova nás chráni!

Jeden deň som bola v bezvedomí. Nasledovný deň som veľmi zvracala počas celého dňa. Moji milovaní ma navštevovali, ale ja som sa nemohla veľmi zapojiť do komunikácie. Na tretí alebo štvrtý deň sa mi podarilo vstať k umývadlu a pozrieť si vlastnú tvár! Hrozná! Veľmi som sa zľakla! Ale ani to nie je až take strašné, lebo vám poviem nasledovné:

Hovoria, že som mala zomrieť. A ja nie ibaže som nezomrela, ale nemám ani jednu jedinou kosť zlomenú a ani jedno nalomené rebro. Nemala som žiadne vnútorné krvácania!

Je to tak iba vďaka Kristovej krvi!

Jediné, čo som mala to bola zdeformovaná tvár, pričom som nemohla pochopiť, že sa ľudská tvár môže až do takej miery zdeformovať a pritom, aby nebola ani jedna kosť poškodená.

Mám zašivanú hlavu a ľavú dlaň s popáleninami. Hovoria, že som mala slabší otras mozgu v dôsledku čoho som dlho mala silné závraty. Mala som vieru, že i to bude časom uzdravené. Pravda je taká, že som mala modriny a chrasty, ale i to sa stalo narýchlo minulosťou, keďže po desiatom dni po nehode sa mi rany takmer úplne zahojili.

Je potrebné ešte niečo k tomu pridať?

V prvom rade by som si priala, aby toto svedectvo bolo Bohu na slávu a vám na povzbudenie. Mnohým z nás je ťažko a slabneme. Ja som ako prvá v nemocnici horko plakala. Keď som sa nemohla ani hnúť od vracania, celá strpnutá som sa rozprávala s mojím Pánom a on mi dovolil, aby som videla koľko sa anjelov nachádzalo v izbe!

Teraz pri písaní tohto svedectva na slávu Bohu sa cítim úplne inak ako som sa cítila v nemocnici. Tieto obdobia v mojom živote boli najpožehnanejšími! Ako po tom všetkom nesláviť Boha?

Tatjana Sabo – Vajdle

Sloboda je možnosť zrieknuť sa

Jedna rozprávka z Blízkeho Východu hovorí o tom, že jedného dňa chudobný sedliak dobehol ku svätému človekovi, ktorý si oddychoval v tóni veľkého stromu.

„Kameň, kameň, daj mi kameň!” kričal.

„Aký kameň?” spýtal sa svätý človek.

„V noci sa mi prísnilo, že stretnem človeka, ktorý mi dá drahý kameň. Ten kameň ma urobí bohatým. A to navždy.” Odpovedal.

Svätý človek siahol za taškou. Začal sa v nej prehádzať a po krátkom čase vybral z tašky drahý kameň.

„Mal si na mysli tento kameň?” opýtal sa a podal mu. „Našiel som ho na ceste pred určitým časom. Pravdaže ti ho dám.”

Sedliak s údivom obdivoval drahý kameň. Bol to diamant. Najkrajší aký doteraz videl. Hádám najkrajší na celom svete! Zobral si ho a odišiel.

V tú noc sedliak prebdel na svojej posteli, nedokázal predsa zaspať. Nemohol spať ani nasledovné noci. Nakoniec, znovu prišiel za svätým človekom a povedal: „Tu máš svoj drahý kameň, a daj mi to, čo ti umožnilo, aby si sa takého kameňa tak ľahko zriekol!”

„SLOBODA JE MOŽNOSŤ ZRIEKNUŤ SA” - povedal svätý človek.

Pripravila: Katarína Mamajková

UZDRAVENIE

Názov knihy: Uzdravenie
Autor: T.L. OSBORN

Kniha Uzdravenie je po celom svete uznávaná ako klasické dielo modernej kresťanskej literatúry o nadprirodzenom uzdravení. Počas svojej služby bol T.L.Osborn osobne svedkom nadprirodzeného uzdravenia množstva ľudí, ktorí počuli o moci vzkriesenia Ježiša Krista a uverili tomu.

Základ pevnej viery

Raz za mnou prišiel muž a žiadal ma, aby sme sa modlili za jeho uzdravenie. Už viac ako 20 rokov bol hluchý na jedno ucho.

Zdalo sa, že je ohľadom svojho uzdravenia veľmi neistý, pretože, ako povedal: „Za posledných dvadsať rokov sa za moje uzdravenie modlili tí najväčší ľudia viery v našej krajine a nikdy mi to nepomohlo.“ Potom sa opýtal: „Prečo sa moje ucho nemôže uzdraviť?“

„Môže sa,“ odpovedal som, „ak budete veriť.“

„Ale všetci mi to hovorili,“ povedal, „a žiadny z nich mi nikdy nepomohol.“

„Priateľu,“ prerušil som ho, „myslíte si, že Boh je ochotný uzdraviť človeka ako ste vy?“

„Neviem,“ odpovedal, potom dodal, „viem, že ak je Jeho vôľa urobiť to, je toho schopný, ale myslím si, že to je presne jedna z vecí, ktoré nemôžeme vedieť.“

Povedal som: „To je dôvod, prečo ste nikdy neboli uzdravený. Nikdy ste nečítali Božie slovo pre seba, ani ste neprijali vieru, ktorú vás učili. Neviete, či Boh povedal, že vás uzdraví alebo nie, preto nevíete, či je alebo nie je Božou vôľou uzdraviť vás.“

Opýtal som sa: „Veríte, že je Božou vôľou dodržať svoje zaslúbenie?“

„Samozrejme, že áno,“ odpovedal.

„No,“ povedal som, „zasľúbil, že vás uzdraví, a ak vám môžem Jeho sľub citovať, potom by ste Mu mali veriť a byť uzdravený hneď tu a teraz.“

Boh zahrnul aj vás

Citoval som niekoľko veršov z Písma, ktoré sa týkali uzdravenia nášho tela, a ktoré si každý človek môže na seba aplikovať osobne, ako napríklad verš „... ja, Hospodin, som ten, ktorý ťa uzdravuje,“ (2. kniha Mojžišova 15,26) ktorý bol vyslovený pred viac než tromi miliónmi ľudí, „... ktorého sinavicami

ste uzdravení,“ (1. Petrov list 2,24) a „Je niekto chorý medzi vami? Nech si zavolá...“ (Jakubov list 5,14). Potom som sa opýtal: „Teraz, tvárou v tvár týmto veršom, ktoré sú zaslúbeniami pre všetkých, ktorí im budú veriť, myslíte si, že Boh zahrnul aj vás?“

„Áno,“ povedal, „myslím, že zahrnul.“

„Takže potom,“ spýtal som sa, „je Boh ochotný vás uzdraviť, keď vidíte, že zaistil uzdravenie každého neduhu a každej choroby medzi ľuďmi?“

„Áno,“ povedal veľmi isto. „Vskutku verím, že uzdravenie je dnes večer pre mňa. Nikdy predtým som to takto nevidel.“

Zdalo sa, že v jeho očiach je iskrička viery, keď uvidel, že Božie slovo je napísané pre neho osobne.

Vedel som, že pokiaľ ide oňho, sú priaznivé okolnosti pre modlitbu. Takmer som sa jeho hluchého ucha ani nedotkol prv, ako do neho prenikol zvuk, a on ma dokázal tým uchom počuť rovnako dobre ako tým druhým.

Keď sa napokon dozvedel o tom, čo Boh povedal o všetkých chorobách a slabostiach, a odhodlal sa na to Slovo vystúpiť, pričom sám seba vyhlásil za súčasť niekoho z Jakubovho listu 5,14, ťa z 2. knihy Mojžišovej 15,26 a naše z evanjelia Matúša 8,17, potom to, čo Boh povedal, sa v ňom dokončilo. Bol uzdravený.

Veľmi dobre to ilustruje účel, pre ktorý je napísaná táto kniha, aby ste videli, že zaslúbenia v Božom slove sú pre vás, a že keď si to uvedomíte, budete konať na základe Božieho slova a očakávať, že On ho vo vašom živote dokoná.

Čo je viera

„A viera je podstatou toho, na čo sa človek nádeje, presvedčením o veciach, ktoré sa nevidia.“ (List Židom 11,1) Niekedy sa cítuje aj toto: „Viera je oprávnenie na veci, v ktoré ste dúfali, dôkaz neviditeľných vecí,“ alebo „Viera je oprávnenie na majetok, o ktorom víete, že ho vlastníte, aj keď ste ho ešte nevideli.“

Jedna z najviac nápomocných a najpoučnejších definícií viery je táto: Viera očakáva, že Boh urobí to, čo víete, že povedal vo svojom Slove, že urobí. Viera je dôvera, že Boh hovorí pravdu.

Boh od nás nikdy nechcel, aby sme trénovali svoju vieru v niečo, o čom predtým nezasľúbil, že to pre nás urobí.

Jeden spisovateľ povedal: „Boh koná so svojimi deťmi takto: Najprv nám dáva zaslúbenie. Potom, keď to zaslúbenie vytvorí vieru, ktorej výsledkom je nejaká činnosť, naplní ho!“

Nikdy nezabudnite: Boh od nás nikdy nežiada, aby sme verili, že pre nás niečo urobí, ak nezasľúbil, že to urobí. Kvôli tejto skutočnosti povedal Pavol: „Viera je z počutia a počutie skrze slovo Božie.“ (List Rimanom 10,17) Ako inak by viera mohla vôbec prísť?

Ako by som mal vedieť, že nejaký milionár ma obdaruje tisíc dolármi, ak by nepovedal, že to urobí? To, že je schopný to urobiť, by nedokazovalo jeho ochotu. Musím mať jeho sľub predtým, než od neho môžem očakávať taký dar.

Jediný spôsob, ako by sa vaša dcéra mohla dozvedieť, že zajtra dostane nové šaty, je, ak jej to sľúbite. Verí, že svoje slovo dodržíte, aj keď existuje možnosť, že by ste do zajtra mohli zomrieť, alebo že ste s ňou nejednali čestne. Ale s Pánom taká možnosť neexistuje.

Balám, skutočný Pánov prorok, povedal: „Boh nie je človek, aby klamal, ani syn človeka, aby ľutoval. Či azda on povie a nevykoná? A keď hovorí, či neučiní tak, aby sa to stalo?“ (4. kniha Mojžišova 23,19)

Kristus – Uzdraviteľ

F.F. Bosworth, ktorý napísal jednu z najvýnimočnejších kníh, ktoré boli vôbec vydané na tému Božieho uzdravenia, začína týmito slovami:

„Predtým, ako môžete mať pevnú vieru za uzdravenie vášho tela, musíte sa zbaviť všetkej neistoty ohľadom Božej vôle v tejto veci. Privlastnenie viery nemôže presiahnuť vašu znalosť zjavenej Božej vôle.“

Predtým, ako sa pokúsíte použiť vieru na uzdravenie, musíte vedieť, čo Písmo jasne učí, že je rovnako Božou vôľou uzdraviť telo, ako je Božou vôľou uzdraviť dušu. Je to iba vďaka tomu, že víete, že Boh sľubuje to, čo hľadáte, že všetka neistota môže byť odstránená a pevná viera je možná.

Každé jeho zaslúbenie je zjavením toho, čo Boh túži pre nás urobiť. Kým nebudeme vedieť, čo je Božia vôľa, neexistuje nič, na čom by bolo možné založiť našu vieru.“

Pán Bosworth potom pokračuje:

„Ježiš povedal, Slovo je semeno (Evanjelium Lukáša 8,11). Je to semeno Božieho života. Kým si nie ste istí z Božieho slova, že je Jeho vôľou, aby vás uzdravil, pokúšate sa zat' tam, kde nebolo zasiate žiadne semeno. Pre poľnohospodára by bolo nemožné, aby mal vieru, že zožne predtým, ako bolo zasiate semeno.“

Pripravila: Zuzana Kačanski

Zasvätenosť a morálna čistota

Poslušnosť jednému impulzu našej starej prirodzenosti vytvára stálu formu hriechu. Ak tento hriech nie je vyznaný a odpustený, on sa zase zjaví, keď sa kruh otočí a keď sa zjaví motivácia za telesné veci, bez ohľadu za plácu za hriech.

Keď sa forma hriechu obnovuje, ona sa zároveň zosilňuje, a stáva sa čoraz hlbšia a silnejšia, a časom sa stane hriešnym zvykom.

Forma hriechu existuje v telesnej strane nášho bytia. Ak sa podrobíme telesnosti, my vytvárame novú vrstvu tlaku a protivenstva Duchu Svätému a uháňame Jeho silu v nás. Keď sa vzoprieme hriešnym impulzom a uplatňujeme to, čo hovorí Písmo, zvlášť Žalmy, tak vytvárame duchovné formy ako protiklad hriešnym formám.

Keď sa duchovné formy stanu silnejšie ako tie hriešne, máme väčšiu túžbu robiť to, čo je správne ako to, čo je nesprávne. Toto je základ za morálnu slobodu.

Na to, aby kresťan žil v morálnej slobode, potrebuje vojsť do sily vzkrieseného Krista

Päť krokov ako vojsť do sily vzkrieseného Krista a za víťazný život

1. „Vštepenie“ Božieho slova (Rim. 6. a 8. kapitola) do duše

Čo znamená vštepiť?

Vštepiť pravdy Božieho slova do našich duší znamená oživiť ich a dať im miesto v našom živote tak, aby mohli vyprodukovať duchovný rod. Keď vštepieme pravdy Božieho slova do našich duší, vtedy budeme prinášať viac rodov. Ak vštepieme 1. Korintánom 13 do našich duší, budeme mať ovocie opravdivej lásky. Ak vštepieme 1. Petrovu do našich duší, budeme mať ovocie trpezlivosti počas skúšok. Ak vštepieme Rimanom 6 a 8 do našich duší, budeme víťaziť nad hriechom.

Ako začína vštepovanie Božieho slova?

Prvý krok k tomu je pamätanie si výňatku a to slovíčko po slovíčko.

Uplatni prvý krok vstupu do Kristovej sily: Zapamätaj si Rimanom 6. kapitolu

2. Predstav si sám seba, že si mŕtvy hriechu

Božie slovo vyhlasuje, že sme mŕtvi hriechu. Bez ohľadu, že sú naše pocity v rozpore s tým, Boh chce, aby sme seba považovali, že sme mŕtvi hriechu. Čo

to znamená v skutočnosti? Ak sa človek, ktorý je mŕtvy hriechu nájde v situácii, že je pokúšaný, on bude pevne a neochvejne stáť vo viere, a ani okom nemihne. To je presná odpoveď, že Boh chce, aby sme mali moc nad hriechom.

3. Porovnaj zákon hriechu so zákonom milosti

Jedna vec je povedať, že sme mŕtvi hriechu a druhá vec je to prežívať. Práve to je to, čo Boh chce, aby sme stále robili. Môžeme to robiť tak, že porovnáme zákon hriechu a zákon milosti a život podľa Ducha Svätého s princípmi aerodynamiky.

Predstavme si orla, ktorý sa vznáša vo vzduchu. Ak by orol nerozprestrel svoje krídla, padol by na zem, pretože by ho zákon gravitácie priťahoval dolu. Zákon je zákon, pretože stále rovnako funguje v rovnakých okolnostiach.

Všetko, čo orol potrebuje urobiť, aby nespadol dolu je rozprestrieť svoje krídla. Vzdušný tlak pod jeho krídlami mu dáva novú silu. To je zákon aerodynamiky. Tento zákon funguje v protiklade so zákonom gravitácie. On nevyklučuje zákon gravitácie, ale má nadvládu

Ak prestaneme premýšľať o Božom slove, keď čelíme pokušeniam, budeme padať. Padanie je veľmi reálna skúsenosť. Nie je potrebné veľa času, aby sme boli porazení.

Ako zvíťaziť nad zákonom hriechu?

Boh utvoril orla, aby sa vznášal vo vzduchu a utvoril kresťana, aby hovoril Jeho pravdy vo svojom srdci dňom a nocou. Boh nám hovorí, aby sme sa bez prestania modlili (pozri 1. Korintánom 5:17), aby sme premýšľali o Jeho pravdách dňom a nocou (pozri Žalm 1), aby sme vo svojom srdci hovorili pravdu (pozri Žalm 15:2).

Toto „tkanie“ Božieho slova v našich myšliach je ekvivalentné hebrejskému výrazu „očakávať na Hospodina“. Boh zaslúbil, že keď premýšľame o Jeho Slove, budeme sa vznášať nad pokušeniami. „Tí, ktorí očakávajú na Hospodina nadobúdajú novú silu, vznášajú sa ako orly, bežia a neomdlievajú a neustávajú (Iz. 40:31).

Diabol nás chce presvedčiť, že keď padáme neexistuje žiadna pomoc, ktorá by nám pomohla víťaziť nad pokušením. My však potrebujeme rozšíriť svoje duchovné krídla a citovať Rim. 6:1-2: „Čo z toho pre nás vyplýva? Budeme ďalej hrešiť, aby nám Boh mohol prejaviť ešte väčšiu milosť a lásku? Isteže nie! Vláda hriechu bola predsa nad nami zlomená. Ako by sme mohli s ním naďalej žiť?“ O chvíľu pokušenie stratí silu a my budeme schopní vzlietnuť a vznášať sa nad pokušeniami. Na takýto spôsob nás zákon Ducha života v Ježišovi Kristovi dvíha nad zákon

hriechu a smrti (pozri Rim. 8:20).

Prečo musíme premýšľať vo chvíli pokušenia:

Podobne ako čo má orol niekoľko sekúnd na to, aby rozprestrel svoje krídla, predtým než by spadol na zem, tak aj my máme niekoľko chvíľ na uplatnenie Rim. 6, predtým než spadneme v pokušení.

4. Prijmi osobne pravdu z Rimanom 6.

Dôležitá časť v procese vstúpenia alebo prijímania právd z Písma je osobné prijímanie v modlitbe. Keď pochopíš význam veršov v Rimanom 6, začni ich vyznávať pred Pánom nasledovne:

„Čo teraz poviem? Budem ďalej hrešiť, aby sa milosť rozmnožila? Isteže nie! Ako budem žiť v hriechu, keď som mŕtvy hriechu? Či neviem, že keď som bol pokrstený, bol som pokrstený v smrť Kristovu?“

Po uplatnení tejto časti z Písma osobne, nasleduje dôležitý krok. Je to spoznanie jednotlivých skúšok, ktoré nám diabol prináša. Skôr než použiješ slovo „hriech“, radšej konkrétne pomenuj svoje pokušenie. Napríklad, ak je to nejaká túžba, cituj nasledovné verše:

„Čo teraz poviem? Budem aj ďalej pestovať túžbu, aby sa milosť rozmnožila? Isteže nie! Ako dokážem žiť v tej túžbe, ako som mŕtvy túžbe?“

5. Niet miesta pre telesné žiadosti

Ak túžime po Kristovom víťazstve v jednotlivých pokušeniach, a splňame túžby, ktoré prehľbujú pokušenia, klameme samých seba.

Boh nám prikazuje: „Svojím životom vyžaruje Krista a nevenuje sa svojomu telu natoľko, aby sa v ňom prebúdzali zlé žiadosti“ (Rim. 13:14).

To znamená, že máme očisťovať svoje životy a naše domovy od vecí, ktoré zarmucujú Ducha Svätého a prispievajú k duchovnému slabnutiu a zlyhaniu (televízny program, ktorý prezentuje nemorálnu stránku a telesnosť, hudba, ktorá uráža Božie štandardy, svetské knihy a časopisy, nesprávne používanie internetu, priateľstvá, ktoré nám

pomáhajú urážať Božie štandardy, predmety, ktoré majú zlé asociácie, neslušný odev, atď.).

Boh nám dáva príkaz v Kološanom 3:5-8:

„Preto potláčajte svoje telesné sklony, smilstvo, nečistotu, vášeň, zlé túžby a chamtivosť. Holdovať takým chútkam nie je nič iné ako modloslužba, a kto to robí, privoláva na seba Boží hnev a trest. Aj vy ste kedysi viedli takýto spôsob života, ale teraz je najvyšší čas zanechať zlobu, nenávisť, rúhanie a škaredé reči.“

Pozorne si všimajme napočítané veci, a položme si otázku či tie veci nenávidíme do tej miery do akej ich Boh nenávidí.

Dovoľuješ niektorej z nich, aby bola prítomná v tvojom živote?

Či je ešte niektorá z nich prítomná, aj keď je neprijateľná?

Toleruješ Božích nepriateľov?

Ľudia, ktorí o sebe hovoria, že sú kresťania a nezabíjajú charakteristiky telesnej prirodzenosti, ukazujú, že je ich láska k ukrižovanému Ježišovi Kristovi iba čistá sentimentalita.

Opravdivé kresťanstvo niečo stojí. Stojí veľmi veľa. Ty, ako opravdivý kresťan, musíš zničiť nepriateľov. Musíš zabiť to, o čom Boh hovorí, že musí zomrieť. Túžba musí zomrieť. Chamtivosť musí zomrieť. Sexuálna nemorálka musí zomrieť. Zlé žiadosti musia zomrieť. Hnev a závisť musia zomrieť.

Ktorýkoľvek hriech je prítomný v tvojom živote, musíš sa cítiť vinný a vyhnať ho zo svojho života.

Padni na svoju tvár pred Pánom. Vyznaj Mu svoje hriechy, urob pokánie a úplne prijmi Jeho očistenie.

Nemusiš sa v tom procese ponáhľať. Modli sa na kolenách ponížene a úprimne. On pozná tvoje srdce. On pozná tvoju slabosť a chce ti pomôcť. Buď v prítomnosti Jeho Ducha. Dovoľ, aby ťa Jeho prítomnosť očistila a úplne vyslobodila.

Multivitamíny pre dušu

Vitalne minúty

Mnohé úmysly sú v srdci človeka, ale rada Hospodínova, tá obstojí.
Príslovia 19:21

"V mrazivom období môžeme predísť chrípke a iným ochoreniam tak, že posilníme svoj imunitný systém. Na to nám slúži celý rad vitamínov, ktoré nám pomôžu prežiť zimu v zdraví! Takúto posilu a povzbudenie potrebuje aj naša duša, aby nebola smutná a "chorá" v nepriaznivých podmienkach. Na to nám slúži Božie slovo bohaté na vitamíny pre našu dušu!

Ponúkame vám Multivitamíny pre dušu - Vitalne minúty, ktoré posilnia vaše zdravie duše. Ako? Čítaním Božieho slova."

Telefonicky si môžete u nás objednať Vitalne minúty ak zavoláte na 063-816-3772

Epidémia sa prudko šíri...

Bez ohľadu na to, či si mužom alebo ženou všetkým hrozí nebezpečie od jednej z najrozšírenejších chorôb na svete – pornografická závislosť.

V modernej dobe, čiže v postmodernej a konzumnej spoločnosti, keď najväčšiu hodnotu má počet núl na bankovom účte, všetky ľudské morálne princípy sa stávajú ohrozenými. Dominuje biznis s cieľom zabezpečiť čo najväčší dopyt bez ohľadu na to, aký produkt je v otázke a čo je ním človeku spôsobené. Do skupiny najpredávanejších produktov v súčasnosti patria i pornografické filmy.

Téma javiacasa medzi kresťanským spoločenstvom pod nálepkou TABU, je v dnešných dňoch veľmi rozšírená medzi ľuďmi mladého veku, a nie len medzi nimi. S novodobými technickými vymoženosťami, keď každé individuum môže vlastniť počítač a urobiť si vlastný výber čo bude sledovať, výrobcovia multimedialných obsahov sa snažia čo najviac upútať pozornosť na svoj výrobok. Jednou z najnebezpečnejších a najfrekvencovanejších závislostí okrem drog je i závislosť od pornografických obsahov, s ktorou zápasia mnohí odborníci. Je nepopulárne hovoriť na tú tému, ale keď vezmeme do ohľadu iba štatistické údaje, že za jeden rok bolo vydaných 11.000 pornografických filmov, pričom Hollywood publikoval 400, a za rovnaký časový úsek vzniklo ďalších 70 000 webových stránok s danou tematikou, ponúkajúce fotografie, filmy a iné nemorálne veci, považujem, že si táto téma zasluhuje aspoň kúsok bieleho papiera.

Ak si myslíme, že tieto štatistiky sa netýkajú kresťanskej spoločnosti, máme mylnú predstavu. V Amerike 47 percent rodín z rôznych kresťanských denominácií, potvrdilo fakt, že práve pornografia je ich problémom v rodine. Hriechna ľudská prirodzenosť má tendenciu upádať do hriechu javiaceho sa v hociakej forme pôžitkov, tak drog, cigariet, alkoholu ako aj pornografie, na ktorú sa jednotlivcov rýchlo vytvára zvyk a následne náhle sa stáva na nej závislý, lebo začína túžiť po

telesnom pôžitku. V minulosti, kým internet nebol tak rozšírený v spoločnosti, pornografia bola takpovediac slabšou stránkou mužského pohlavia. V súčasnosti táto forma nemorálneho obsahu zasahuje čoraz väčší počet žien.

Napočítame niekoľko dôvodov prečo ľudia siahajú po hriechu takého druhu. Prvým v poradí je naplnenie ich predstáv (fantázií), druhým je beh od intimity vo vlastnom vzťahu a ostatným je jednoducho kvôli telesnému sebauspokojovaniu. Odborníci na túto tematiku tvrdia, že pornografia má na mentálne zdravie človeka veľký vplyv, ktorý v žiadnom prípade nie je zanedbateľný a o duchovnom zdraví nehovoriac.

Pornografia v prvom rade šíri falošnú predstavu o vzťahoch, že základom vzťahu je intímny fyzický vzťah medzi mužom a ženou, kým tie ozajstné hodnoty, ktoré sú základom pre manželstvo ako láska, zodpovednosť, pozornosť, starostlivosť a obojstranná dôvera sú úplne vymazané, resp. nespomenuté. Pornografia nie je vytvorená, aby edukovala, ale aby sa predávala. Takže v tých obsahoch bude divákovi ponúkané čokoľvek, čo prinesie najväčší zárobok, bez ohľadu na nemorálnosť alebo etické zásady. ňou sa propaguje lož o význame intímneho fyzického vzťahu, ženách, manželstve a o mnohom inom.

Uvedieme niekoľko spôsobov ako pornografia vplyva na formovanie zlých stavov a chápaní v človeku, najmä u mužov, a to sugescie, že ženy sú menejcenné než v reálnom živote sú, potom ich fyzický výhľad je škatulkovaný, čo mužom dáva vykrivený obraz o kráse ženy a mnohé iné. Keď sa na danú

problematiku pozeráme z biblického aspektu, nemožno nespomenúť ponajprv to, čo sa propaguje týmito nahrávkami – smilstvo. Smilstvo je prostredníctvom pornografie predstvané verejnosti za „normálny“ čin, čo vôbec nie je v súlade s Božou dokonalou vôľou. Pán nám svojím Slovom jasne poukazuje na Jeho pôvodný zámer. Intímny telesný vzťah podľa Božieho slova je určený na rozmnožovanie (Potom ich Boh požehnal a riekol im: Plodte a množte sa a naplňte zem... Genezis 1:28), tiež na obojstranný pôžitok manželov (Príslovia 5:18,19) a identifikáciu, respektíve na väzbu fyzickú, psychickú a duchovnú, aby boli jedno telo (1. Mojžišova 2:24). Pornografia svojím obsahom je úplným opakom od Božej vôle a vedľajšie účinky sú zabíjakmi pre intimitu, dôstojnosť, realitu a duchovný život človeka.

Pre kresťanov sú pornografické obsahy otravou pre dušu, lebo jej divák získava prevrátený obraz o partnerovi (ktorý je danej osobe zverený Bohom), mení jeho charakter, vplyva na každú interakciu s opačným pohlavím a ničí čistý vzťah s Bohom. Tak vážení čitatelia, dávajte si pozor na nákazlivosť edpidémie, ktorá sa neprestajne šíri a dostáva sa do domov čoraz väčšieho počtu ľudí.

“Milovaní, napomínam vás ako cudzincov a hostí, aby ste sa zdržiavali telesných žiadostí, ktoré bojujú proti duši.”
1 Petrova 2: 11

Anna Struhárová

Poučenie od motýľa

„Jeden príbeh hovorí o tom, ako sa jedného dňa v kukle, v ktorej sa vyvíjal motýľ objavil malý otvor. Človek sedel a niekoľko hodín pozoroval motýľa, ako sa usiluje pretlačiť telo cez tento malý otvor. Zdalo sa, že je stále na jednom mieste, akoby sa dostal tak ďaleko, ako mohol a že ďalej sa už dostať nemôže. Človek sa vtedy rozhodol motýľovi pomôcť, vzal nožničky a kuklu prestrihol. A tak sa motýľ z nej ľahko dostal. Mal však scvrknuté telo, bol drobný a mal zmraštené krídla.

Človek pokračoval v pozorovaní, čakal, že sa krídla každú chvíľu roztvoria, zväčšia a rozšíria, aby boli schopné niesť telo motýľa. Nič z toho sa nestalo! Motýľ v skutočnosti strávil zbytok svojho života ležením so scvrknutým telom a zmraštenými krídlami. Nikdy nebol schopný lietať. Človek vo svojej láskavosti a dobrým úmyslom nepochopil, že obmedzujúca kukla a zápas s tým spojený bol nutný k tomu, aby sa motýľ dostal cez drobný otvor. Je to vlastne spôsob, akým príroda vytláča tekutinu z tela motýľa do jeho krídel, aby zosilneli a aby bol schopný lietať, až sa z kukly vyslobodí.”

Zápasy a prekážky sú práve to, čo potrebujeme zdolať, aby sme sa dostali na slobodu, v ktorej môžeme „lietať“.

Pripravila Anna Pintir

O slobode kresťana

Rimanom 6:15-23

Čo teda? Máme hrešiť, pretože nie sme pod zákonom, ale pod milosťou? Vôbec nie. Či neviete, že komu sa oddávate za otrokov, aby ste poslúchali, tomu ste otrokmi a tomu ste poslušní: alebo hriechu - na smrť, alebo poslušnosti - na spravodlivosť? Ale vďaka Bohu, že ste (len) boli otrokmi hriechu a stali ste sa zo srdca poslušnými tomu učeni, ktorému ste boli odovzdaní. Oslobodení však od hriechu, stali ste sa služobníkmi spravodlivosti - po ľudsky hovorím pre slabosť vášho tela - lebo ako ste svoje údy vydávali do služby nečistote a neprávosti, aby ste páchali nepravosť, tak teraz vydávajte svoje údy do služby spravodlivosti, aby ste došli posvätenia. Lebo keď ste boli otrokmi hriechu, boli ste slobodní voči spravodlivosti. A aké ovocie ste vtedy mali z toho? Teraz sa hanbíte za to! Lebo koniec toho je smrť! Teraz však, oslobodení od hriechu a oddaní službe Bohu, máte svoje ovocie na posvätenie a napokon večný život. Lebo odmena za hriech je smrť, ale Božím darom milosti je večný život v Kristovi Ježišovi, Pánovi našom.

Nájdite nasledovné výrazy:

Nádej, Oddanosť, Láska, Radosť, Pokoj, Dobrota, Vernosť, Krotkosť, Milosť, Štedrosť, Pokora, Svätosť, Moc, Mravný, Zdravý, Nájdený.

V	V	Ť	S	O	R	D	E	T	Š
E	N	Ť	S	O	T	Ä	V	S	Y
R	L	Á	S	K	A	S	D	Ť	L
N	M	O	D	D	A	N	O	S	Ť
O	O	O		E	B	Z	B	O	S
S	C	P	O		J	D	R	K	O
Ť	S	O	D	A	R	R	O	T	L
P	O	K	O	R	A	A	T	O	I
D	E	O	N	Ý	N	V	A	R	M
N	Á	J	D	E	N	Ý	I	K	E

Prípravil: Dan Tomášik

Z pozostalých písmen objavíte čo Ježiš ponúka celému človečenstvu:

Tajnička

1. Kto kúpil pole, na ktorom pochovali Ježiša?
2. Pri akej bráne sedával muž, ktorý bol od narodenia chromý?
3. Koho uzdravil Peter v Lydde?
4. Koľko dní sa naplnilo, keď nazvali dieťaťko Ježiš?
5. Koľkokrát našiel Ježiš učeníkov driemať?
6. Koľko rokov slúžil Jakob u Lámana za stáda?

1									
2									
3									
4									
5									
6									

Riešenie:

Prípravil Daniel Pintír

NAHRÁVKY NOVÝCH KÁZNÍ V PONUKE:

1. Čiňte pokánie a verte v evanjelium, Pavel Kačanski
2. Dám sa vám nájsť, hovorí Pán, Vladimír Červenji
3. Vyvolený pre službu, Vlastimír Pintír
4. Ako ty vidíš ľudí vŕokol seba?, Vladimír Červenji
5. Druhý príchod Krista, Ján Zima
6. Neroz z kameňa chlieb, Ján Kopčok
7. Náboženstvo a obecnstvo, Vladimír Červenji

ženje za promociju hriščanskih vrednosti

MANNA

Evanjelizačné bohoslužby v Kulpíne 09.02. - 12.02.2012

- Križov Ján, Ján Duríček
- Marušník Vladimír, Kolárik Michal
- Čo teba presvedčilo?, Jaroslav Andrášik
- Znamenie druhého príchodu Krista a koniec sveta, Vladimír Červenji

Evanjelizačné bohoslužby v Padine 27.01. - 29.01.2012

- Keď Boh píše milosť, Vladimír Červenji
- Zanechaj svoje staré vedro a napi sa z vody cudzinca, Vladimír Červenji
- Znamená druhého príchodu Krista a koniec sveta, Vladimír Červenji

CD nahrávky kázní si môžete objednať
v audio a v mp3 formáte v Združení „Manna“
na telefónne číslo 021/786-988.

Kde si dnes zbieral, kde si pracoval?

V období, keď súdili sudcovia v knihe Ruť, zaznamenaný je zvláštny príbeh. Často nás situácie, v ktorých sa nachádzame a ktoré nie sú následkom našich vín, prinúti konat' proti vlastným presvedčeniam.

Tak Elimelech so svojou manželkou Noemi a synmi odišiel z príčiny hladu z judského Betlehema do moabskych krajov. Nečítame o zlepšení ich situácie, iba to, že sa oženili synovia Machalon a Chilejon. Už predtým Elimelech zomrel. Po desiatich rokoch manželstva zomreli i jeho synovia, a tak Noemi zostala s nevestami. Smútok, ktorý vyplňal jej život, zmenila zvláštna zvesť - Hospodin navštívil svoj ľud, a v Betleheme Júdovom je znovu možnosť žiť! Noemi donáša správne rozhodnutie ísť tam, kde je Božie navštívenie. Plačúc a s dobrým prianím sa lúči so svojimi nevestami, ktoré patrili moabskemu národu. Ruť, na rozdiel od Orfy, sa rozhodla ísť s Noemou do nového spôsobu života. Noemi ju odhovárala, ale ona sa pevne rozhodla za sebou zrucať most, ktorý vedie do starého života. Jej odhodlanie je ísť s Noemou, spolu s ňou nažívať, byť časťou jej národa a slúžiť Bohu, ktorému Noemi slúžila. Ich príchod bol v období žatvy. Ruť vidí prácu, vidí možnosť a spoznáva zmysel jej príchodu medzi ľud, ktorý pracuje, a takisto vidí potrebu a čas pracovať. Pán Ježiš v nasledovných úryvkoch, ktoré sú zapísané v Matúšovi 9:36-38, Lukášovi 10: 1-2 a Jánovi 4: 34-35

povoláva pozdvihnúť zrak a vidieť zrelé polia. Boli to slová adresované tým najbližším, v ktorých videl potenciál v tom čase. Dnes ten istý Ježiš vidí veľkú prácu, a takisto veľký potenciál v tebe. Aká je tvoja reakcia?

Ruť mohla svoj čas tráviť na dakom inom mieste, ale ona sa rozhodla byť tam, kde sa určite stretne s Pánom žatvy. Odišla na pole, kde boli zrelé klasy a usilovne ich zbierala. Pán žatvy si všimol obetavú prácu tejto usilovnej ženy. Kde ty dnes tráviš čas? (Ján 4: 34) Koho vôľu ty chceš činiť? Hoci pochádzala z národa ďalekého, spoznala ako činiť vôľu Pána žatvy a byť požehnaná. A Pán ju poznal. On pozná každého úprimného a oddaného v práci. Ruť nemala žiadnu predispozíciu byť spoznaná a byť súčasťou tej dôležitej práce. Aktivita v práci ti dáva veľké možnosti a zisky. (Ruť 2:9) Pán dal nový príkaz sluhom o správaní sa ku Ruť a tiež jej dal možnosť sa napiť z jeho vody a jesť jeho chlieb. V Jánovi 4:34-35 hovorí Ježiš o dôležitosti konat' vôľu toho, ktorý nás poslal. Koho vôľu Ty konáš? Čo je tvojím pokrmom? Správne rozhodnutie kde a v čom tráviš čas ťa učiní štedrým. (Ruť 2:18) Kde si dnes zbieral? Kde si dnes pracoval?

Ondrej Mamojka

OTVORENÝ JE NOVÝ MODLITEBNÝ DOM V ILOKU

V novovybudovanom modlitebnom dome v Iloku (Chorvátsko) 26. februára bola usporiadaná prvá bohoslužba. Táto budova je Božím divom. Ďakujeme Bohu za vládu v Chorvátsku, za vedúcich zahraničnej misie UPCI a za niektorých domácich bratov, ktorí tiež mali účasť na tom, aby sa naša vízia o novej budove stala realitou. Boli tam zoskupení veriaci z Iloku a okolia, tiež niektorí hostia zo Srbska. Zvláštny hosť bol brat Craft, ako aj misionári z UPCI pôsobiaci v Chorvátsku Radovan a Tanya Hajduk. Bola tam veľmi príjemná atmosféra, kým sme spoločne slávil Pána.

Ondrej a Katarína Mamojka

TLAČENÉ A HUDOBNE VYDANIA

STORMIE OMARTIAN - Moc manželkiných modlitieb

Väčšina manželstiev pociťuje potrebu prehĺbenia svojho vzťahu, ale ako na to? Stormie Omartian prináša osviežujúci pohľad na moc modlitby, ktorá je koreňom partnerského vzťahu. Stormie, matka troch dospelých detí, okrem príkladov z vlastného života ponúka jednoduché modlitby a biblické verše, ktoré inšpirujú a povzbudzujú ženy, aby dôverovali nádherným Božím zaslúbeniam o uzdravení a obnovení svojho manželstva.

600 RSD

REINHARD BONNKE - Čas sa kráti

Autor knihy Reinhard Bonnke, ktorý viac než tridsať rokov ohlasuje evanjelium po celej Afrike a v desiatkach krajinách sveta, je jedným z najkúsenejších a najobdarovanejších evanjelistov v histórii. Kniha ponúka overené a efektívne spôsoby, ako osloviť stratených. Táto nadčasová kniha inšpiruje a povzbudzuje k evanjelizácii našich priateľov či známych. Čas sa naozaj kráti a na ťahu sú obyčajní veriaci ako ty a ja. Reinhard Bonnke však nepoukazuje len na urgenciu evanjelizácie, ale tiež objasňuje jej biblické princípy.

700 RSD

DETSKÝ SPEVNÍK - Radostné srdce

Cena: 300 din

136 strán, 126 piesní v slovenčine a srbčine
TIEŽ ZNOTOVANÉ PIESNE!

HERMON - Dúfaj...

nové
300 din

POHREBNÝ
SPEVNÍK
130 piesní

300 RSD

PIESNE CHVÁLY 2 | PESME SLAVLJENJA 2

nové
400 din

Nové vydanie spevníka kresťanských piesní, PIESNE CHVÁLY!
Pesmarica hrišćanskih pesama, PESME SLAVLJENJA!
549 STARÝCH PIESNÍ, 134 NOVÝCH PIESNÍ.

Poručite naša izdanja na adresi | Objednajte si na adrese

UDRUŽENJE ZA PROMOCIJU HRIŠĆANSKIH VREDNOSTI "MANNA" | ZDRUŽENIE PRE PROPAGACIJU KREŠĆANSKÝCH HODNŔT „MANNA“

KULPIN 21472, Ul. Radnička br. 23, SRBIJA Tel./Fax: + 381 21 786-988 E-mail: manna@neobee.net

web adresa: www.manna.org.rs